

РІК LXVII, Ч. 4

КВІТЕНЬ – 2010 – APRIL

№ 4, VOL. LXVII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СUA – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

"OUR LIFE"

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXVII

КВІТЕНЬ

Ч. 4

Головний редактор – Тамара Стадниченко
Україномовний редактор – Лідія Слиж

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, Ася Гумецька, Христя Швед,
Марта Тарнавська, Вірляна Ткач, Наталія Даниленко,
Мовна коректа – Святослав Левицький

Адміністратор Ольга Стасюк

Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США

Для членів СUA \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXVII

APRIL

№ 4

Editor – Tamara Stadnychenko
Ukrainian-language editor – Lidia Slysh

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, Assya Humetsky,
Christine R. Shwed, Marta Tarnawsky, Virlana Tkacz,
Natalia Danylenko

Administrator Olha Stasiuk

Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками.....	1
СФУЖО. Відкритий лист до новообраного Президента України Віктора Януковича	3
Ірина Куровицька. Ганна Чикаленко-Келлер	4
Конкурс ім. Петра і Лесі Ковалевих	5
Наталка Соневицька. 54-та Сесія Комісії зі Становища Жінок в Організації Об'єднаних Націй	5
Дарина Полюга. Великдень у ГУЛАГу	6
Марта Тарнавська. Діти	8
Лідія Слиж. Наталія Дума	10
Наша обкладинка	11
Пожертви на Український Музей	12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News	15
Martha Bohachevsky-Chomiak. Women's Organizations in Independent Ukraine (Part 3)	17
Tamara Stadnychenko. Scythian Stones	19
Ihor Magun. Stress and Anger Management	20
Tamara Stadnychenko. Rebirth and Renaissance The Journey of Branch 10 of Philadelphia	22
Галина Генгало. Молодість – це наше майбутнє!	24
T. Stadnychenko. Загальні збори 34-го Відділу СUA	24
Оксана Шараневич і Ольга Дем'янчук. Хроніка діяльності 33-го Відділу СUA	25
Святослава Гой Стром. Будні і свята 62-го Відділу СUA	26
T. Stadnychenko. Things Happen Big in Texas	28
Martha Noukas. Branch 118 of Houston Completes Ecology Project	29
Lina Kostenko. A Nightengale Caught a Cold	29
Оксана Базилевська. 25-річчя 113-го Відділу СUA	30
Галина Генгало. Святкові пакунки від суспільної опіки Округи Філадельфія	31
Irene Krawczuk. Report on 2009 Activities Branch 98	32
Elizabeth Kuczer. Detroit Rings in 2010	33
Христя Швед. Пише писанку Ксеня	34
Odds & Ends	36

На обкладинці: Софійка Зелік. Писанки.

On the cover: Sofika Zielyk. Pysanky.

Підписано до друку 19 березня 2010 р.

Маріянна Заяць, голова СUA. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці обов'язково подавати джерело – "Наше Життя".
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2010 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.

Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to

UNWLA, Inc.

203 Second Avenue, New York, NY 10003

*Вітаємо членство Союзу Українок Америки
і читачів журналу "Наше Життя"
з величним празником Христового Воскресіння!
Ділимося з Вами свяченим і бажаємо щедрих Божих ласк!*

*Екзекутива СУА
і редакція журналу "Наше Життя"*

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

***У час Великодніх свят
нехай Ваш дім повниться радістю і благодаттю!***

У кількох попередніх випусках «Нашого Життя» я розпочинала своє «Слово» з інформації про вибори в Україні: чи то про очікування перерахунку голосів, чи про те, що Віктор Янукович виграв вибори, які були проведені, на думку більшості міжнародних спостерігачів, справедливо. У даний час ми стали свідками стрімкої зміни – зміни усього кабінету міністрів, а, отже, і можливої зміни позиції правлячого уряду України щодо ключових питань державної політики. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, членом якої є і СУА, звернулася з відкритим листом до нового Президента України (див. ст. 3). Це звернення закликає Президента продовжити демократичний шлях формування нової державної влади в Україні, зберегти офіційний статус української мови як державної, захистити культурну й історичну спадщину, залишену нам нашими предками, продовжити справу визнання Голодомору, працювати задля створення і укріплення єдності України. СУА підтримує звернення СФУЖО і союзнянки будуть уважно стежити за подіями в Україні.

Як згадувалося у попередньому числі журналу, пані Наталка Дума залишила посаду адміністратора головної канцелярії СУА в Нью Йорку. На засіданні Екзекутиви СУА 20 лютого пані Дума отримала офіційну подяку, китицю квітів і намисто з перлів. Після того, як перша заступниця голови СУА зачитала коротку біографію пані Думи, кожна членка Екзекутиви особисто побажала їй здоров'я і заслуженого відпочинку на пенсії. На цьому ж засіданні Ірина Кошулап була офіційно нагороджена стипендією на витрати, пов'язані з її навчанням на докторській програмі з гендерних досліджень у Центральному Європейському Університеті, де вона працює над дисертацією, темою якої вона обрала Союз Українок Америки (див. ст. 20 листопадового випуску «Н.Ж.» за 2009 р.). Цю стипендію ми надаємо молодим жінкам, які працюють над науковими дослідженнями на українську тематику. Ми вітаємо Ірину та бажаємо їй успіхів у подальшій науковій праці.

Маріянна Заяць, голова СУА з Наталкою Думою.

Виконуючи рішення засідання Головної Управи СУА, що відбулося в жовтні минулого року, Екзекутива вдалася до більш активного підходу комунікації зі своїми округами, а, отже, і відділами. На засіданні Екзекутиви 20 лютого кожна її членка була призначена до певної округи або зв'язкових віддалених відділів та вільних членок. Членки Екзекутиви будуть контактувати з округами щоквартально, щоб дізнатися про пляни, досягнення і проблеми округи. Ми впевнені, що цей новий підхід допоможе налагодити відкритий і постійний діалог і підкреслить, що ми є членами ОДНІЄ організації! Ми заздалегідь вдячні головам округ за співпрацю.

У цьому році Організація Об'єднаних Націй закликала своїх членів розповсюджувати інформацію на теми, які викликають занепокоєння ООН: торгівля дітьми та жінками, ВІЛ/СНІД, еміграція/імміграція, зміна клімату і порушення прав людини, економічна криза і її вплив на громадянське суспільство і неурядові організації, питання рівності жінок і т. д. Першим таким зусиллям буде спільна презентація про збереження навколишнього середовища, організована Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій (з ініціативи Наді Шмігель) та СУА 27 березня 2010 року. Мокі Кокоріс, викладачка екології і довкілля полярних регіонів Землі в Риджфілді, штату Коннектикут, є представницею СФУЖО до ООН (СФУЖО як неурядова організація має дорадчий статус в Департаменті громадської інформації ООН) і була призначена до комітету з планування Конференції зі зміни клімату. Вона буде доповідачкою на нашій презентації і розгорнуто подасть цю тему для учнів українських суботніх шкіл СУМу та Об'єднання українців в Америці „Самопоміч” в місті Нью Йорк.

Маріянна Заяць, голова СУА.

Річний з'їзд Округи СУА Нова Англія.

Наступила пора загальних зборів відділів і з'їздів округ СУА, і ми хочемо привітати:

Лідію Яхницьку – **новообрану** голову Окружної Управи Детройту (02/20/10)

Зоряну Мішталъ – переобрану голову Окружної Управи Нової Англії (03/06/10)

Любу Калін – переобрану голову Окружної Управи Чікаго (03/12/10)

Марію Кейд – переобрану голову Окружної Управи Центрального Нью Йорку (03/13/10)

Ми бажаємо нашим головам округ великих успіхів у цьому році!

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÉDÉRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES

NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 206, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (416) 762-2066 • Fax: (416) 762-2077 • E-mail: wfuwo@rogers.com • Website: www.wfuwo.org

3 березня 2010 р.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ
СВІТОВІЙ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ДО НОВООБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, яка діє з 1948 року, є координаційною надбудовою 27-ми українських жіночих організацій у 17-ти країнах світу, закликає Президента України Віктора Януковича продовжувати шлях розвитку демократичних процесів в Україні, а саме:

- Сприяти утвердженню української мови, як єдиної державної мови.
- Відновити на президентському сайті інформації про Голодомор – геноцид 1932-33рр. в Україні та продовжити працю у руслі світового визнання Голодомору як геноциду українського народу.
- Плекати почуття єдності, історичної нерозривності та зберігати культурну й історичну спадщину українського народу. Обстоювати тих героїв, які вели визвольні змагання за вільну демократичну Україну на території своєї батьківщини, перед Євросоюзом та іншими державами.
- Зберігати українську ідентичність та підтримувати українську пресу, видавництво, засоби масової інформації.
- Закликаємо Віктора Януковича, як Президента вільної, незалежної, самостійної держави України населення якої становить понад 46 мільйонів в Україні та 20 мільйонів в діаспорі, поважати глав провідних українських церков та шанувати національну гідність українського народу і держави України.
- Надалі проводити курс на інтеграцію України до Євросоюзу, підтримувати та нав'язувати нові зв'язки з міжнародними організаціями.
- Захищати інтереси українського народу як в Україні, так і в діаспорі.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій надіється на позитивний підхід Президента України Віктора Януковича у напрямі побудови сильної, незалежної, самостійної держави – України.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій,
2118 A Bloor St. W., Suit 206,
Toronto, ON,
M6S 1M8, Canada
Tel: (416) 762 2066,
Fax: (416) 762 2077,
E-mail: wfuwo@rogers.com

ГАННА ЧИКАЛЕНКО-КЕЛЛЕР

(1884-1964)

Ганна Чикаленко-Келлер – публіцист, вчена, визначна діячка українського жіночого руху на міжнародному терені. Вона була тією іскрою, що запалила ідею створення самостійної жіночої краєвої організації у Сполучених Штатах Америки, яка прийняла назву Союз Українок Америки.

Родом з Херсонщини, виростала у патріотичній українській родині. „Приятелями мого батька були Карпенко-Карий і Саксаганський”, – згадувала пізніше. У віці 19 років поїхала у Львів, де вчилася у проф. Франка, Грушевського, Вовка, Ганкевича, Раковського та ін. Студювала в Одесі, Києві. У Швейцарії (Лозанні й Женеві) студювала природознавство. Під час літніх вакацій два літа їздить до Парижа, де студіює у знаних професорів та приятелює з Моріцом Люгеоном. В Англії, в Единбургу закінчує історично-мовознавчі студії зі ступенем магістра мистецьких наук і з нагородою проф. Далфура, визначного вченого і парламентариста.

Ганна починає писати під час студій в Единбургу про все, що бачила там. Посилає фейлетони до Києва до редакції „Ради”. На прохання Михайла Грушевського, який видавав „Літературно-Науковий Вісник”, пересилає переклади з французької мови Фредеріка Містрала та Еста з англійської.

У 1910 році була наймолодшим членом «Жіночої Громади» в Україні. Після студій повертається в Україну до батьків, працює педагогом. Коли у 1918 році відродилася наша державність, Ганна Чикаленко-Келлер виїздить з українською дипломатичною місією до Швейцарії, а також працює в посольстві в Берліні аж до його ліквідації. Всі видані посольством публікації Ганна перекладала на чужі мови.

У 1919 році брала участь у конгресі „Ліги миру і свободи” у Цюриху, де відкрилися їй очі на важливість міжнародного ґрунту. Швейцарія була серцем жіночого руху і Ганна репрезентує Україну на конгресі Союзу за виборче право жінки у Женеві у 1920 році. Рівночасно дістає уповноваження від Української Жіночої Національної Ради представляти її на конгресі МЖР в

Осло разом з Марією Русовою, головою Національної Ради Жінок України.

8 жовтня 1924 р. у Львові створено „Товариство жінок з вищою освітою”, однією з головних ініціаторок якого була Ганна Чикаленко-Келлер, випускниця західно-європейського університету. Заснувала „Товариство оборони прав українських жінок”.

Під час наукових досліджень в бібліотеці князя Репніна в Яготині Ганна знайшла оригінал листа Т. Шевченка до Варвари Миколаївної Репніної, який він написав з Орської кріпості (Аральське море). Цей лист був переданий до архіву Ерменжара в Женеві.

З 1931 року працювала в університетській бібліотеці в Тюбінгені (Німеччина), де знайшла один з двох відомих першодруків праці Ю. Дрогобицького „Преностикон”.

Вдруге Ганна Чикаленко-Келлер виїжджає на конгрес МЖР у Вашингтон в 1925 році, де Національну Раду Жінок України хотіли виключити з цієї міжнародної організації у зв’язку із втратою незалежності України. Вона вміло використала свої знайомства, щоб продовжити членство України в Міжнародній Раді Жінок. Разом з Оленою Лотоцькою успішно відсуває це рішення на деякий час. Ця подія дала також поштовх українкам в Америці заснувати жіночу краєву організацію, яку запропонувала Ганна Чикаленко-Келлер.

В історії Союзу Українок Америки вона займає місце головної засновниці нашої організації. На жаль, до сьогоднішнього дня жоден відділ СУА не виявив бажання взяти своєю патронкою ім’я визначної українки Ганни Чикаленко-Келлер.

Ірина Куровицька,
Почесна голова СУА.

КОНКУРС ім. ПЕТРА і ЛЕСІ КОВАЛЕВИХ на 2010 рік З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Союз Українок Америки повідомляє про конкурс творів
з української літератури на 2010 рік.

На конкурс приймаються літературні праці, які вийшли друком
2007-2010 роках або рукописи. Обсяг праці: не менше 150 сторінок друку
або (в разі неопублікованої праці) 250 сторінок машинописного тексту.

Термін надсилання праць: 1-го жовтня 2010 р.

Лавреатів вибирає незалежне журі з літературознавців.

Склад журі буде поданий при оголошенні вислідів конкурсу разом з іменами лавреатів.

Твори на конкурс слід надсилати в одному примірнику на адресу:

UNWLA
Kovaliv Fund Competition
203 Second Avenue
New York, NY, 10003

54-та Сесія Комісії зі Становища Жінок в Організації Об'єднаних Націй

54-та сесія Комісії зі становища жінок під назвою “Пекін + 15” відбулася 1-12 березня в організації Об'єднаних Націй. Головною метою 54-ї Сесії була перевірка прогресу “Платформи дій,” яка була ухвалена на Четвертій Всесвітній Конференції зі Становища Жінок в Пекіні в 1995 році і яка забезпечувала б жінкам гендерну рівноправність на міжнародному рівні в політичній, економічній та соціально-культурній сфері. У сесії брали участь представники держав-членів та неурядові організації з усіх регіонів світу. Власне, вони приїхали поділитися успіхами і невдачами останніх 15-ти років. Назагал у всіх частинах світу жінки здобули більшу рівноправність в суспільстві. Наприклад, в 1995 р. в парламентах чи інших виконавчих органах 5-х держав було 30% жінок; в 2009 році – 23 держави досягли цього відсотку. Нажаль, ні Україна, ні Америка не належить до цих країн. В Американському Конгресі жінок 17%. В Україні в Верховній Раді є 8.5% жінок, а в обласних радах близько 11 відсотків. В сфері вищої освіти жінки домінують. На 100 чоловіків, зареєстрованих в університетах, припадає 108 жінок. Помимо наявного прогресу, дискримінація проти жінок у всіх країнах світу і у всіх сферах суспільства існує. Залишається маса жіночих проблем, які були темою обговорення в комісіях, панелях, доповідях: охорона здоров'я жінок, боротьба зі СНІДом, запобігання насилля, торгівля жінками і дівчатами, участь жінок у процесі державних і політичних рішень, рівний розподіл сімейних обов'язків між чоловіками і жінками, рівна оплата за працю рівної вартості, імміграція і її негативний вплив на родинне життя, дискримінація в економічній сфері, неграмотність жінок (з 773 мільйонів неграмотних дорослих людей – 2/3 є жінки).

Делегація з України представила 5 жінок: Алла Ламах, директор відділу сімейної і гендерної політики, Катерина Левченко, радник міністра внутрішніх справ, Лариса Кобелянська, керівник програм можливостей та прав жінок, Олена Сулова, голова правління інформаційного жіночого центру і Наталя Карбовська, голова Українського жіночого фонду. Слід відмітити дуже позитивну працю представника України до ООН амбасадора Юрія Сергєєва в КСЖ, який 2-го березня відчитав на 54-ій Сесії заяву від групи східно-європейських держав. В сесії брали участь представники СФУЖО: Надя Шмігель (головний представник), Ірена Яросевич, Дарія Дика і Наталка Соневицька.

Наталка Соневицька

З НАШОЇ ІСТОРІЇ

Дарина Масюк-Полюга народилася 4 березня 1926 р. в м. Яворові. Навчаючись на 4-му курсі Львівського медичного інституту була заарештована органами КГБ 4 жовтня 1948 р. Після звільнення із режимного табору в м. Інта, Комі АРСР у 1956 році, перебуваючи ще на поселенні, вийшла заміж за політв'язня Любомира Полюгу, який відбув ув'язнення 10 років і також щойно вийшов із „зони” (воював в рядах УПА і був ад'ютантом Романа Шухевича). Тут, на поселенні, народився старший син Ростислав. Правдами і неправдами вдалося їм закінчити навчання в Семипалатинському медінституті в Казахстані. З „вовчими” паспортами повернутися у Львів було заборонено. Волею долі опинилися в Цюрупинську Херсонської області (бувших Олешках), де весь час були під наглядом КГБ. В 1961 році народився другий син Богдан. Тут діждались самостійної України і багато праці вклали в національне відродження Олешок і Херсонщини. У 2004 році переїхали у Львів, де беруть участь у всіх політичних і громадських заходах, несуть молодому поколінню правду про нашу священну Визвольну боротьбу Української Повстанської Армії (УПА). Чудові люди! Пропонуємо читачам спогад Дарини Мосюк-Полюги.

– Наталка Даниленко, шкільна товаришка Любомира Полюги.

Великдень у ГУЛАГу

Дарина і Любомир Полюги

Великодні свята 1949 року я зустріла на 4-му жіночому лагпункті селища Інта в Комі АССР. Вранці, коли в нас, в Україні, люди святково вдягнені поспішають до церкви на Великодню Всеношну, мене з групою монахинь – молдованок викликали на етап і ми опинилися в зоні за двома огорожами колючого дроту та вишками, на яких стояли конвоїри в повній готовності стріляти в непокірних в'язнів.

Безкрайня тундра, ще покрита снігом, обдертий понурий барак, в який нас поселили, пайка гливого хліба, якого нам дали на дорогу, ніяк не викликали святкового настрою. Монотонний спів монахинь «Христос Воскрес» ще більше завдавав жалю і болю. Стало нестерпно

важко і мимоволі полинула думка в Україну, до рідної хати.

Згадалось дитинство і Великодні свята 1936 року. У святковому вбранні батько, брат матері Ізидор, який проживав тоді з нами, брат Роман і я вийшли на подвір'я, чекаючи на маму, щоб разом іти до церкви. Звідкись взялися дві циганки. Пригостили їх паскою та крашанками і, хоча батько попередив їх, що не вірять у ворожбу, старша із них взяла батькову руку і каже: «Даремно ти так важко працюєш: побудував хату, господарські приміщення, зростив садок, – все одно старість ти проведеш далеко від своєї хати і помреш коло цієї дочки» – і показала на мене. Ізидор почав заперечувати і у відповідь почув: – «А ти помреш і ніхто не знатиме, де твоя могила». Згадала, і стало мені страшно, бо дійсно батьків моїх вже вивезли на поселення в Кемеровську область, брата засудили і він десь тут, на 1-му ОЛПі, відбуває каторгу. Сестра Віра, ще дитина, десь поневіряється між чужими людьми, а про долю Ізидора, який воював в УПА, не знаємо нічого.

4-й жіночий ОЛП вміщав до 4000 жінок – політв'язнів. Ряди обдертих бараків, у кожному дві секції із суцільними двоповерховими нарами, посередині залізна піч, на стелі маленька лямпочка, на віконцях ґрати. Між секціями «сушилка», в якій повинні були за ніч просушитись вимоклі за день бушлати і валянки усіх двохсот в'язнів. В коридорі залізний умивальник з холодною водою, в якому в сильні морози вода замерзала.

Мене «оприділили» в бригаду, видали «зеківську робу», яку страшно було вдягати: чорна з мішковини сукенка, ватні штани, шапка-вушанка, онучі, не за розміром великі, декілька разів підшивані валянки, бушлат, на який власноручно мусіла пришити номер – «0 – 912». Все вже старе, поношене. Вранці будив нас «гонг» – удар об залізну рейку. Після слабенького «сніданку» та 400 грам хліба, який видавали на цілий день, рівно о 6-й годині під звуки «Союз нерушимий» виходили за зону. Тут приймали нас озброєні конвоїри з собаками. Перечисливши нас, кожний раз попереджали: – «Шаг влево, шаг вправо считается побег, конвой применяет оружие без предупреждения! Взяться за руки... Шагом марш!» І так брели ми по безмежній тундрі, не маючи змоги оминати глибокі калюжі, чи болото. До місця праці завжди було далеко. Причвалавши на місце, конвойр визначав територію, вихід за яку карався смертю. Нарядчик давав завдання, вимірюючи метри для кожної бранки. Норми були великі. Працювали до шостої години вечора без обіду і відпочинку. Будували дороги, стволи для шахт, розвантажували вагони з лісом, навіть міняли русло ріки Інті. Щоб добитись до твердого ґрунту в тундрі, треба було зняти 50-60 см. вічної мерзлоти з торфу, потім один – півтора метри мокрої глини, в якій намокають валянки, що потім швидко замерзають і тоді ледве тягнеш ноги до зони. Знаряддя праці: лопати, кирка (джаган) та носилки. Був такий клич: «На трасе дождя нет!», то працюємо і під дощем, і під снігом цілий день намоклими до сорочки, бушлат каменем лежить на спині. Другого дня напівмокрим одягаємо наше лахміття на себе знову. За зону не виводили тільки при понад 40 градусів морозу при сильному вітрі.

Так попрацювавши декілька місяців, потрапила в бригаду «доходяг», яких уже не гнали на важкі роботи, і ми обслуговували бараки наших конвоїрів, що були розташовані біля нашого ОЛПу. В нашій бригаді була англічанка Кеті. Ми спали побіч на нарах і вона з гіркотою розповідала мені про свого батька – англійського комуніста. Мешкали вони недалеко від Лондона в прекрасній віллі з обслугою. Вийшовши заміж за радянського дипломата, Кеті перебралася в Москву, де викладала англійську мову у військовій академії. Але в скорому часі їй «пришили» шпигунство і засудили на 25 років режимних таборів. Ще під

час суду пообіцяли їй, що там, на Півночі, буде працювати за своїм фахом, в що вона наївно повірила. Одного дня знову повели нас у військову частину. Мене призначили на кухню. Помивши посуд, а потім долівку, вийшла на подвір'я вилити помий, коли чую – кличе мене Кеті. Ламаною російською говорить: – «Дарі, пасматрі, как я работаю па-спеціальності.» Сльози навернулися мені на очі, коли побачила оту важку картину: стоїть бідна Кеті з черпаком на довгим держаку і вибирає з туалету нечистоти... Все тече їй по руках, навіть окуляри забризгані. Страшний сморід! Та ще й конвой підганяє: «Бистрей!» Плакала, журилась, як їй передати вістку батькам, казала, що не повірять.

Пригадую Великодні свята 1951 року. Як звичайно, після процедур, вишикувавшись по п'ять, під звуки совєцького гімну вийшли за зону. Прийняв нас вологодський конвой, найсуворіший від усіх інших. «Вологодській канвой шутить не любіт.» Знаючи це, ми мовчки прийшли на об'єкт. Кожна з нас повинна була викопати яму два метри на півтора та глибиною 2,2 м і в ній закопати стовп. Ми дружньо взялися до роботи, щоб вчасно повернутись в зону і хоч трішки відсвяткувати Великдень. Норму виконали вчасно, навіть трохи раніше. Та не тут то було. Конвой приказав працювати далі. Ми відмовились. Не допомогли крики, погрози, цькування собаками, постріли вгору. Нарешті конвой заставив нас лягти на землю. Дехто злякався, навіть заплавав. Несподівано залунала пісня: «Хай нас по тюрмах сажають» – це почала наша бригадир Наталка Тютюн, старша трохи від нас, родом з Полтавщини, засуджена за зв'язок з націоналістичним підпіллям. Ми дружньо підхопили «хай нас карають кати...». Конвой розгубився, такого «зухвальства» вони від нас не очікували. Почулась команда: «Стройся, марш в зону!»

Ніхто не піднявся, бо ми добре знали, що розлучені нелюди могли постріляти нас «прі попытке к бегству». Пісня додала нам силу та відвагу і до неба полинуло наше «Христос Воскрес із мертвих...». Постріли не могли заглушити наш спів Великоднього дня. Пригналось начальство з собаками. До зони нас вели під посиленням конвоем: за кожною п'ятіркою конвойр з собакою. В зону ми не заходили, поки до нас не вийшов начальник ОЛПу. Хоч невелика, але перемога. Більше нам цього конвою не давали.

Дарина Полюга

ДІТИ

Уривки із щоденника

(Продовження)

1 серпня 1996. Філядельфія. Ніна з обох таборів – і на Союзівці і в East Chatham-і – дуже задоволена. Приїхала з пачкою всяких пам'яток, з новонабутими вмілостями, з новонабутою новацькою хусткою і відзнакою до однострою. Марко був на пластовому таборі в ролі "братчика": дуже серйозно до цього поставився, напередодні купив пару книжок про рослини і тварин, виготовив на комп'ютері словник англо-українських термінів для поширених в Північній Америці звірят, квітів, дерев. Приїхав задоволений своєю працею з дітьми... Розповів такий дотепний свій таборовий досвід: іде він з дітьми в ліс. Веде розмову про дерева, рослини, звірят. А тоді каже: "А чи знаєте, діти, хто ходив колись цими лісами?" А на те якась семирічна дівчинка каже: "Тарас Шевченко?" – Посміялися ми з таких наслідків пластової індоктринації.

16 серпня 1996. Wildwood Crest. ...дітям докінчила читати "Пригоди Тома Соєра" (в перекладі Митрофанова), а тепер читаю "Гека Фінна" в перекладі Стешенко. Що за майстер той Марк Твейн! Давно вже його не читала, забула який він добрий письменник! Зокрема, якщо рівняти його до деяких наших, що їх я дітям читала раніше: Андрія Чайковського, наприклад, чи навіть куди кращого за нього – Нестайка!

3 квітня 1997. Торонто. Іванкові уродини – саме сьогодні. Діти ідуть до школи і тільки опісля підемо купувати дарунок. Після наради з батьками, я вирішила купити йому новий ровер-велосипед. Він ще цього не знає, скажу завтра, як прокинеться, а може якщо прокинеться досить вчасно, як минулими днями відколи я тут – як прийдуть разом удвох до мого ліжка слухати "Таємничий острів" Жюля Верна. На вечерю завтра – на замовлення хлопців – я наробила вареників: Іванкові-вегетаріянцєві – з картоплі і сира, а Стефкові і нам-м'ясоїдам – з м'яса.... Діти взагалі помітно підросли, оба майже однакові ростом – Іванко трохи прибув на вазі – і він і Стеф тепер носять одяг однакових розмірів. Трохи менше тепер між ними конфліктів, а коли граємо в карти, то Стеф і Іванко часто один одному допомагають, і вже вміють не тільки

вигравати, але й програти (без сварки!)

4 серпня 1997. Wildwood Crest. Я, як звичайно, ділю свій час між господарюванням і дітьми – читаємо "Три мушкетери" Дюма та – окремо, в інший час, – "Іду на вас" Опільського, а крім того граємо в карти (gemi-bridge).

16 серпня 1997. Філядельфія. Ніна, що прийшла до нас у час, коли хата була повна гостей і всі спальні були зайняті, спала першу ніч в одному ліжку з бабою: це їй так подобалося, що тепер – хоч хата вже порожня і нікого крім мене і Ніни немає – вона і далі спить зі мною в моєму ліжку. Поїхала я з нею до крамниці Zany Brainy і вона вибрала собі деякі іграшки – гармонійку, сопілку, м'яч-вортєкс, гру до літака, патички для жонглювання, що їх раніше побачила в Іванка і що виявились хоч і простенькою, але дуже добре придуманою іграшкою. Ми всіма цими речами бавилися, а теж вчора Ніна забажала косити зі мною траву на городі, а потім удома – робили ми разом пальчики, що їх вона вчора теж тричі казала собі давати їсти. Любить вона гратися LEGO, карти, скочки, всякі гри м'ячами, а на моє велике здивування також любить читати перед сном – сама читала якусь свою книжку (справжня книжка, текст без образків!), а й мені доручила прочитати один розділ із більшої книжки англійською мовою, що їй читає мама (автор: C.S.Lewis: серія: "The Chronicles of Narnia", назва повісті: "The Silver Chair"). Звичайно я не люблю читати дітям англійських книжок, передусім тому, щоб не передавати їм своєї недосконалої вимови. Але вчора я відступила від своїх засад. Ніна не виявляла бажання слухати якусь українську книжку, а хотіла продовжувати розпочате. Отже я таки прочитала один розділ (мала двічі поправила мою вимову!) – головне мені тепер – встановити з нею контакт на майбутнє.

26 жовтня 1997. Торонто. Вчора була з дітьми і Максимом на концерті Торонтського симфонічного оркестру. Уляна відступила мені своє місце і я їй була дуже вдячна, бо концерт мені дуже сподобався. Це спеціальна серія концертів для

дітей. Сьогодні концерт був достосований до теми Halloween-а і називався "Phantom of the Orchestra". Зробили з цього цілий show, з дотепною пантомімою і клоунадою, пов'язаною із музикою. А в програмі були твори Баха, Kodály, Dukas-а, і Мусоргського. Диригувала оркестром молода жінка Keri-Lynn Wilson. Я подивляла музикантів, що дали себе втягнути в акторську гру і знаменито з цього вив'язувалися. Капітальна сцена, коли члени оркестру вперше виходили на сцену: чотирьох несло контрабас, немов катафалк з померлим. Диригент – молода, струнка жінка в чорному pant suit-і, входить на сцену в широкій пелерині – дуже добре пов'язана пантоміма з музикою. Авдиторія дітей і дорослих вдячно реагували на програму.

...Сьогодні ввечері ми ще довго грали в карти, а потім читали "Трьох мушкетерів". Стефкові завжди кажу читати заголовки розділів, а Іванкові – один-два параграфи. Сьогодні він так розчитався, що замість двох параграфів, читав на голос цілі дві сторінки – і то з власної ініціативи. Читає він дуже добре, взагалі хлопець дуже обдарований і здібний. Але має часті психологічні зриви – раптом попадає у злість, береться до бійки, а тоді кричить і плаче. Вимагає негайної реакції на кожну свою забаванку. Зокрема від свого брата... Стефко більше флегматик, взагалі спокійніший. В школі дуже його хвалять, добре вчиться, та й мабуть люблять його товариші. Він вряди-годи віддає Іванкові стусани – отже треба їх постійно розділяти, щоб собі голов не порозбивали.

27 листопада 1997. Філядельфія. Від вівтірка вечора до середи пополудні була в мене Ніна. ...З моєю внучкою ми гарно забавилися: грали карти і доміно, читали перед сном (її книжку, по англійському!), робили завдання до української школи, а в середу вранці поїхали до крамниці і купили кілька іграшок (Walkie-Talkie, Beanie Babies, radio). Вона точно знала, що хоче і на сотні інших іграшок у заваленому передсвяточними речами магазині навіть не звертала уваги! Ніна була дуже задоволена, а я також. Спали ми в одному ліжку, згідно з її бажанням. Я приємно здивована, як добре Ніна читає вже – і то обома мовами! ...В розмові вона воліє переходити на англійську мову, але пише і читає по-українському не гірше від Стефка... Я мала з неї потіху, коли вона – у відповідь на мої питання про її товаришів у школі – демонструвала мені, як то вона приводить до порядку свого товариша Уаста, який, за її словами, є "jerk": Whyatt, would you please move over? – а тоді голосніше і з притиском: Whyatt, WOULD YOU PLEASE MOVE OVER! – а врешті, голосно, з криком: WHYATT, PLEASE MOVE OVER, I AM FURIOUS, I'VE HAD ENOUGH!!

24 березня 1998. Торонто. ...Решту суботи і неділю я провела з дітьми і господарюючи в новій прегарній кухні...

З дітьми вже пару разів грала в карти, в Monopoly, в гру кораблів і т. п. Закінчили ми читати "Три мушкетери", почали "Робінзона Крузо".

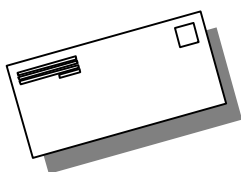
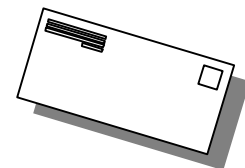
(Далі буде)

Добре живуть...

– Як, бабусю, проживають
Ваші любі дочки?
Та чи всі живі-здорові
онуки й синочки?

– Та живуть, напевно, добре, –
бабуся сказала,
– Бо коли б жили погано,
то листи б писали.

– Ніна Дергач

НАТАЛІЯ ДУМА

В народі кажуть, що не шукай чогось надзвичайного далеко, воно поруч. Від першого дня мого перебування в Союзі Українок Америки завжди кортіло бодай на хвилинку зайти до канцелярії СУА, що на Другій Авеню в Нью Йорку. Кожного, хто заходив сюди, з приємною щирою усмішкою і теплими словами зустрічала адміністратор канцелярії Наталка Дума. Її добрий настрій, привітливість і веселий гумор передавались всім, хто був поруч з нею. Так само ввічливо п. Наталка відповідала на телефонні дзвінки і добросовісно полагоджувала всі справи організації.

Пані Наталка є членкою 83-го Відділу СУА в Нью Йорку від дня його заснування, тобто з жовтня 1964 року. Від початку і до сьогоднішнього дня Наталка Дума не залишає Управи цього Відділу, працювала на різних постах. 83-ій Відділ СУА головну діяльність спрямовував на виховання дітей. Виховуючи своїх трьох дітей, Наталка Дума завжди знаходила час для громадської праці, хоч це було нелегко. Вона була опікункою Світлички. А коли відділ мав свій ляльковий театр, то п. Наталка брала активну участь в ньому. В даний час Н. Дума є головою 83-го Відділу СУА. І це вже четвертий раз союзнянки обирають її на цей почесний і відповідальний пост. Всім відомо, що 83-ій Відділ СУА є одним з найчисельніших і найактивніших

відділів нашої організації. Багато його членок займали відповідальні пости в Головній Управі СУА. А Ірина Куровицька, сестра п. Наталки, очолювала нашу організацію упродовж дев'яти років.

Від 1975 року, коли канцелярія СУА була перенесена з Філядельфії до Нью Йорку, і до 2010 року Наталка Дума працює в канцелярії нашої організації. 35 років самовідданої праці віддала для української громади Америки працююча, добра, сумлінна жінка. Союз Українок Америки в ті роки дуже збільшився чисельно. З приємністю згадує перший персонал канцелярії СУА, до якого, крім неї, входили Марта Данилюк, Ірена Комар, Омеляна Рогожа. Ніколи не було жодних суперечок чи непорозумінь. „Почуття обов'язку пань та їхня лояльність супроти організації у великій мірі причинилися до справжнього ведення канцелярії та гармонійної співпраці з Екзекутивою. За це належить їм признання і щира подяка”, – таку високу оцінку надала працівникам канцелярії XVIII Конвенція СУА (1978 р.).

Пані Наталка підкреслює, що найприємніше було співпрацювати в час, коли редактором журналу „Наше Життя” була Уляна Старосольська, а вона вела в журналі рубрику «Серед квітів і зелені» та часто дописувала на різні теми.

Наталка Дума віддає свій час, енергію і великий життєвий досвід не лише для СУА. Вона є головою Об'єднання Українців в Америці «Самопоміч» відділу в Нью Йорку. Багато років п. Наталка є адміністратором школи українознавства «Самопоміч» в Нью Йорку.

„Нью Йорк – це вир мого життя і не уявляю себе поза цим великим містом та його людьми”, – підкреслює п. Наталка.

Дай, Боже, ще багато років активного, цілеспрямованого, повного любові до людей і до України життя нашої сучасниці – Наталці Думі.

Лідія Слизь

Lighting a candle. That simple, mundane act—one which I have repeated almost daily for most of my life—is what draws me into the world of the pysanka. I strike the match, I bring it close to the wick of the candle, it catches, emitting a whiff of sulfur mixed with the smell of beeswax. A light plume of smoke rises from the flame into the air around me. That flame is my entry into the world of the ancients, where life revolved around legends and rituals, where people were content to believe in the intangible, where life moved to the slow yet relentless rhythms of natures. . . . the pysanka makes me a part of the bezkonechnyk—the eternal line that stretches through time and place from ancient Ukrainian villages to my brownstone in modern-day Manhattan.

– Sofika Zielyk

Наша обкладинка

Софійка Зелик народилася в Нью Йорку і здобула вищу освіту з історії мистецтва в Нью Йоркському університеті (New York University). Ще дитиною вона навчилася від своєї мами писати писанки та розписувати кераміку. Згодом вона почала професійно займатися цими традиційними формами українського народного мистецтва. Софійка регулярно доповідає про писанки та кераміку; її твори виставлялись в таких відомих установах як Metropolitan Museum of Art, American Museum of Natural History, Museum of Arts and Design (колишній American Craft Museum) у Нью Йорку та в Посольстві України у Сполучених Штатах Америки у Вашингтоні. Інтерв'ю із Софійкою були опубліковані в "New York Newsday", "The World and I" та "The New York Daily News". У 1992 році Софійка була першою американкою українського походження, творчість якої була виставлена в Україні – в музеї ім. Тараса Шевченка в Каневі та в музеї ім. Тараса Шевченка в Києві. У 1993 р. в Україні було опубліковано двомовну книжку про писанки "Пише Писанки Бабуня, пише Мама, пишу Я", автором якої була Софійка. Нещодавно Софійка стала повним членом престижної Спільноти Народних Майстрів України.

Our Cover Artist

Sofika Zielyk, a native New Yorker, holds a degree in Art History from New York University. She began making pysanky and ceramics when she was six, having learned the basics of these traditional Ukrainian art forms from her mother. What began as a hobby developed into a professional pursuit. Sofika has lectured and exhibited her work at numerous venues, most notably at the Metropolitan Museum of Art, the American Museum of Natural History, the Museum of Arts and Design (formerly the American Craft Museum) in New York, and the Embassy of Ukraine in Washington, D.C. Her pysanky are in the permanent collection of the Ukrainian Museum in New York, The Ukrainian Museum and Library of Stamford in Connecticut, the Embassy of Ukraine in Washington, D.C., and the Pysanka Museum in Kolomyia, Ukraine. Interviews with Sofika have been published in *New York Newsday*, *The World and I*, and *The New York Daily News*. In 1992, Sofika was the first American of Ukrainian descent to exhibit her work in her ancestral homeland (Taras Shevchenko Museum, Kaniv and Taras Shevchenko Museum, Kyiv). In 1993, Sofika's bilingual book, *The Art of the Pysanka*, was published in Ukraine. The artist invites readers to view her Website at sofika@sofika.com. The photos featured on the cover were taken by the artist's father, L. Zielyk.

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2009

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На новостворений Тривалий Фонд ім. Михайла і Люби Кострибів 10,000 дол. склали Михайло і Люба Костриби.

На Меморіальний Фонд ім. д-ра Дмитра, д-р Марії і Ольги Ярошевичів 1,500 дол. склав Петро Ярошевич.

На Тривалий Фонд ім. Василя і Бригітти Сосяків 1,000 дол. склав Василь Сосяк.

На Тривалий Фонд ім. Ігора і Роми Гайдів 1,000 дол. склали Ігор і Рома Гайди.

На Тривалий Фонд ім. родини Мулак-Яцківських 15,000 дол. склав Аркадій Мулак-Яцківський.

To the Eugene and Daymel Shklar Endowment Fund \$400,000 was donated by Eugene and Daymel Shklar Foundation.

На Меморіальний Фонд ім. Софії і д-ра Іриня Темницьких 1,000 дол. склали д-р Юрій і Рома Темницькі.

На Тривалий Фонд ім. Лідії Крушельницької 100 дол. склали Нестор і Аніса Шуст.

На Тривалий Фонд ім. Маркіяна і Наталії Титлів 5,017.95 дол. склали Кристофер і Адріана Генкелс.

ДАТКИ

495,000 дол. зі спадку д-ра Андрія і Татяни Тершаківців; 158,726.88 дол. зі спадку Софії Кудрик; 59,900 дол. Василь Сосяк; 10,000 дол. зі спадку Ксені Антипів; 5,133.95 дол. зі спадку о. Івана Біланича; 5,000 дол. 113-ий Відділ США; 4,000 дол. д-р Ірена Комаринська; по 3,000 дол. Яра фон Гельбіг, Irene & Gary Wolfe; 2,500 дол. Дарія Пішко і Михайло Комічак; 2,116.10 дол. Марко і д-р Аріядна Бахи; 2,010 дол. Veselka Enterprises, Ltd.; по 2,000 дол. Рома Шуган, д-р Микола і Христина Баранецькі, Ростислав Мілянч, Мирон і Маріянна Заяць; 1,626 дол. Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович; по 1,500 дол. – Андрей Гарасимьяк, Олекса і Мішелл Геврик (Tiffany & Company); 1,077 дол. проф. Володимир Петришин; 1,050 дол. Мирослава Мирошніченко; 1,045.50 дол. Ксеня Кузьмич; по 1,000 дол. д-р Іванна Ратич, д-р Юрій Дейчаківський, Юліяна Сусь, д-р Марія Мотиль, Vera Trojan & Mark P. Carthy (Renaissance Charitable Foundation, Inc.), д-р Арета Подгородецька, Марта Шиприкевич і Роман Волчук, Олекса і Мішелл Геврики, Kobzar Society, Ltd., Марта Левицька, д-р Борис і Миряся Михальчаки, Андрій і Ірина Ленцики, д-р Юрій і Рома Темницькі, Карло і Роксоляна Подпір-

ка, Christina Reik, Ольга Чипак, Юрій Ігор і Ольга Левицькі, Марта Перейма, Леонард і Галина Мазур, д-р Юрій Остапюк, Микола і Оксана Яремко, Олександр і Ганна Латишевські, Адріян і Оріся Дмитренки; 801.32 дол. Марта Бачинська; по 500 дол. д-р Юрій і Мотря Сосенко, Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська, Rev. Fr. Alexis & Nina Limonchenko, Люба Фірчук, 108-ий Відділ США, Лідія Борисюк, Роман Костюк, д-р Олег і д-р Рената Голод Третьяки, Юрій і Олександра Раковські, д-р Роман і Анна Алиськевичі, Lytwyn & Lytwyn Funeral Home, д-р Артур Григорович, д-р Оксана Балтарович і д-р Юрій Гуд, Андрій і Таня Савиські, д-р Мотря Українська, СУМА (Йонкерс) Федеральна Кредитова Кооператива, Анна Малюца, Мирон і Христина Мельники, Данило і Елізабет Кульчицькі; по 400 дол. Борис Галаган, Лев і Марія Чировські; по 300 дол. Нестор і Аніса Шуст, Марія Лавро; по 250 дол. Люба Дубно, Володимир Хлебович, Ігор і Ірена Ядлицькі, Борис і Уляна Глинські, Іванна Скарупа, Ірена Кочерчук Гарріс, Юрій і Наталія Попель, Стефан Ничай, Robert & Arleen Szczarba, Areta Oawlynsky & Yarem Inbar; 210 дол. Соня Кульчицька; по 200 дол. Іван і Марія Тереля, Богдан Стеців, д-р Богдан і Богданна Худьо, Анна Ѓбур, М. Левко, Андрій Козак, Мирослава Вишивана, Володимир і Катря Воловодюки, д-р Любомир і Марія Явні, Оріся Мішко, Зенон і Марія Коциловські, Тереса Бень, д-р Борис Шмігель, Богдан Булавка, д-р Ігор і Марта Вовєвідки, Татяна Доберчак; 185 дол. зі спадку Марії Михалюк; по 150 дол. Helen Massa, Olga Bertsch, Андрій Кобзар, Ярослав і Катря Червоняки, Hal & Adriana Malone; 130 дол. Gerald V. Nestor (Liberty Mutual Foundation Match); 125 дол. Михайло Пилипчук; по 100 дол. д-р Леонід і Оксана Мостовичі, Юрій Рудь, Іва Лісікевич, Анна Венгльовська, Ігор Струтинський, Stephen & Sharon Nacheisty, Люба Біловщук, Богдан Пазуняк, Barbara Kennedy, Мирон Бурик, Kalba International, Inc., Орест Лесюк, William Malick, Ганна Жирук, д-р Христина Кузьмович, Мілтон Сомкайло, Софія Андріяшук, Ольга Тритяк, Amelia Lambert, Адріян Кузич, Катерина Росандич, Петро Дуда, Дарія Бекерська, Michael & Barbara Tomlin, Богдан Марків, J. Barton & A. Fortun, Лора Заїка, Аркадія Коцибала, Меланія Банах, д-р Дмитро Фаріон, Анна Венгльовська, Іван і Віра Гайдош, Адріян Іванчук, Віктор і Лариса Шевченко, Любомира Хома, Анна К. Еванс, Володимир і Стелла Сосяк, Теодозій і Ірена Коласа, Тамара Панкевич, Юрій і Зоряна Ставничі, Володимир Остапьяк, Christina

Huegerich, Анастасія Гірняк, Р. Кузьмич, Теодозія Брикович, Богдан Кобзар, Микола Іванишів, Deanna E. Hazen, Oksana Renfroe, д-р Василь Саяк, Марта Зелік, Ольга Зазуля, Gladys Stephanie Tomiak, Theodore & Olga Lownie, Роман Осадца, Одарка Полянська Стокерт, Володимир Шарко, Анна Максимович, Xenia Boone, Оксана і Богдан Богословець, Юліян Охримович, Богдан і Христина Кульчицькі, Зеновія Кунцьо, Елегія Скочиляс, Роман і Мотря Слоневські, 76-ий Відділ СУА, Галина і Наталія Притула, William Blackwood, Anita Gerasimchik, Уляна Климишин, Аркадій Очеретько, Юрій і Христина Ференцевичі, проф. Роман і проф. Зірка Воронка, Ярослав Сочинський, д-р Теодозій і Любомира Крупи, Борис і Катерина Онуфрійчуки, Софія Скоп, Аврелія Граб; по 75 дол. Віктор Мельниченко, Юрій і Марія Вальчук; 70 дол. Володимир і Володимира Васічко; по 60 дол. Анастасія Сочинська, Kathryn Anne Sova; по 50 дол. Яким і Аліс Тенюх, Ірена Пашесник, Paul & Christine Smith, Стефанія Рудик, Ілля Шевчук, Любомир і Марія Зобніви, Joe & Cindy Zurow, Михайло і Люба Липчик Лесько, Roy Davidson, Микола і Марія Лілак, Лілія Дябога і Андрій Мілявський, Юрій і Христина Балинські, John Tynes, д-р Ігор Гулявий, Марія Андрусак, д-р Василь і Теодора Федорціви, д-р Орест Васи́лів, Ірена Сайкевич, Мирослава Стойко, Татяна Демчук, Virginia Loch, Юрій і Мирослава Граби, William Rich, Григорій Собчук, Микола Ярмо, д-р Ярослав Білінський, Юрій Тарасюк, Петро і Анна Поліщуки, Микола і Ірена Лаба, Теодор Костюк, Надія Кіржецька, Іван Коропецький, Jayne Ruzewski, Софія Барусевич, Богдан Марків, Мирон і Ірена Красій, Адріан і Ларісса Долинські, Оксана Венгерчук, Luba Declara, Lidia Pasamanick, Ждана Кравців Скальська, Марта Гарматюк, Валентина Глух, Дарія Дикий, Іван Кулак (Соловейко), Ірена Цапар, George Kiebuzinski, Зенон Держко, Валентина Чудовська, Карпо і Надія Кифор, Роман і Зірка Зубар, Дарія Сапієнза, Матей і Оксана Козяк, Іван Савчук, Ева Крижанівська, Софія Андріяшук, Татяна Демчук, Марія Борковська, Оксана Лобачевська, Ігор і Олена Матвишини, Ігор і Наталія Гавдяки, Христина Демидович, Марко Рудик, Ярослава Лучечко, Анна Клоків; по 40 дол. Іван Стасюк, Іван і Зірка Філіпчаки, Nadine Sielecki, Ярослав Щеглов; 35 дол. Орест Дутка; 31.11 дол. Віктор Маркопольський; по 30 дол. Joseph & Ingrid Nusal, Орест і Оксана Кузьми, Євгенія Когут, Люба Процик, Лідія Козак, Дмитро Демедюк, Олена Перейма, Марія Соловій, Борис Калучик, Віктор Дейнака, Марко і Любомира Мицьо, Софія Лонишин, Robert & Maria Cade; по 25 дол. Dr. Paul Krop, John & Pauline Dragan Jr., д-р Юрій Крижанівський,

Надія Гафткович, Іван Чопик, Володимир Батіг, Люба Денисенко, Анна Кібало, Анна Кадиляк, Модест Артимів, Іван і Аліс Яриш, Стефан і Ляріса Сигіда Пелешук, Наталія Троян, Микола Роговський, Дмитро Мельник, Helen Rochman, Галина Миронюк, Олександр Михалюк, Володимир Клименко, Микола і Надія Лаврин, Осип Васильків, William & Doris Chirash, Michael & Patricia Moore Brown, Анна Суліма, Ніна Данчук, Harry & Emilia Swiatkiwsky, Олег і Олена Колодії, Володимир Хомяк, д-р Еміль і Віра Бей, Ірена Лончина, Юрій Голяйт, Параня Яворів, John & Geraldine Barston, Стефан Корчинський, John Kott, Alexander Poletz, Богданна Гелета, Ольга Кудлак, Петро Гурський, Микола і Ірена Глухий, Kenneth Graham, Юрій і Надія Цегельські, Орест Чапельський, Василь Коваль, Ірена Пташник, Ольга Чмола, Патриція Дикий, Богданна Гелета, Михайло Макар, Михайло Дудра, Петро Гованський, Дарія Самогулка, Ярослава Бенко, Марія Маланяк, Олена Оберанець, Зіна Сміт, Орест Небеш, William & Elizabeth Barna, Genevieve Kufka, Стефанія Тисовська, Олег Роспутько і Анна Роспутько, Оксана Л. Полон, Марія Васи́лів, Оля Савицька, Василь Білан, Валентина Лімонченко, Sam & Sophie Poguchynsky, Irene Petrie, Natalie Olde, Марія Андрусак, Я. Корсунський, Carol Kinsey, Russel Samilo, Борис Таран; по 20 дол. Галина Скомська, Анна Думка, Анна Зарашак, Богдан Казанівський, Ірена Гунзе, Петро Лещишин, Ельфріда Олексин, Катерина Деніга, Анна Кілярська, Христина Дзюба Бровн, Марія Павельчак, Ярослав і Катерина Штендера, Regina Pishal, Ярослава Ставнича, Frank & Vera Molls, Оксана Ленець, Микола Бойчук, Іван Шпільчак, Мирослав і Анна Кійко, Антоній Роман, Петро Гаврилців; по 15 дол. Стефанія Семущак, Софія Вацик, Люба Іванчук, Михайло Васи́лишин, Андрій Шувльга, Надія Клос, Осип Патрайко, Ольга Орчук, Ядвіга Дятченко; 13 дол. Лев Куник; по 10 дол. Па Miller, Віра Качай, Едвард Самардак, Оксана Ткачук, Roger & Kathleen Pona, Роман Загарчук, Ганна Дусяк, Любомира Мокей, Петро і Реа Грицак, Павлина Сокольська, Стефан Адамчук, Jeanette Holben, Любомир Конрад, Олена Стахнів, Надія Гафткович, Shirley Balmer, Клара Скомська, Михайло Скомський, Мирон Гураль, Віктор Сталовір, Микола Ставничий, Борис Полон, Іванна Солук, Валентина Когут, Володимир Дитиняк, Оксана Фотин; по 5 дол. Марта Стасюк, Donna Broady, Марія Михайлишин, Анна Матковська, Михайло Кришишин; 2 дол. Peter Chuchula.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анни Кусевич Кальби** складаю 50 дол. Родині висловлюю

щирі співчуття. Рома Шуган.

У пам'ять **бл. п. д-ра Богдана Осадци** складаємо 150 дол. Микола і Оксана Пронич Дейчаківські.

У пам'ять **бл. п. Романа Граба** складаю 50 дол. Люба Фірчук.

У пам'ять **бл. п. Калини Ісаюк Баддлей**, сестри Оксани Тритяк, датки склали: по 100 дол. Марійка Гельбіг, Богдан і Богданна Витвицькі, д-р Богдар і Марта Ворохи, Оксана Бауер, Мирон і Зірка Смородські, д-р Ярослав і Ольга Ставничі; по 50 дол. Люба Гуралечко, Вілліам і Оріся Фішер, Ярослав і Марія Томоруги.

У пам'ять **бл. п. Калини Ісаюк Баддлей**, сестри моєї синові Оксани, складаю 100 дол. Ольга Тритяк.

Замість квітів на свіжу могилу приятельки, **бл. п. Дарії Колатало** складаю 50 дол. Марія Бакалець.

У пам'ять **бл. п. Дарії Колатало** складаю 50 дол. Марійка Мартинюк.

У пам'ять **бл. п. Олени Шумської Канда** складаємо 500 дол. (лист). Марта Кебало і Теодозія Кічоровська.

У пам'ять **бл. п. Зеновії Сидорак** датки склали: 1,000 дол. д-р Ярослав і Оксана Сидораки; 500 дол. Марко Сидорак; по 100 дол. Дарія Сидорак, Ляриса Сидорак Зінич, Валентина Кузьмич, Орест і Марія Поліщуки, д-р Ігор і Марта Воевідки, Ірена Бадяк і Роман Бадяк.

У пам'ять **бл. п. Марії Струк** датки склали; 500 дол. Христина Шкварко; 250 дол. Родина Денисик; по 100 дол. Алекс і Лідія Черниченко, Анна Ортинська, Петро і Оксана Кордуби; 60 дол. Роман Мізак; по 50 дол. Марія Бакалець, Іван і Марія Борбичі, Володимир і Дарія Рудакевичі, Pat Scanlon, Anatoli Chigrinuk, Ірена Цапар, д-р Люба Буртик, Марія Мізак, Sam & Beth Rahman, д-р Юрій і Христина Демидовичі, Юрій і Сусан Яциничі 20 дол. Михайло і Лідія Целюхи.

У пам'ять моєї жінки, **бл. п. Татяни Кохан** складаю 500 дол. д-р Іван Кохан.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Оксани Бережницької** складаю 50 дол. через 86-ий Відділ СУА. Люба Гуралечко.

У пам'ять нашого дорогого приятеля, **бл. п. д-ра Осипа Оришкевича**, складаємо 150 дол. Яра Ріпецька фон Гельбіг.

У світлу пам'ять незабутніх **бл. п. Ірини, Мотрі і Лева Кушнірів** складаю 50 дол. Надія Оранська.

У пам'ять **бл. п. Іванни Клим**, довголітньої членки Музею і Союзу Українок складаємо 25 дол. Вічна її пам'ять. Ігор і Уляна Гринь.

У пам'ять **бл. п. Анастазії Федак Цесарської** датки склали: по 25 дол. 91-ий Відділ СУА, Оксана Кіпа, Надія Цегельська, Богданна Михайлів; 20 дол. Оксана Козак; по 10 дол. Надія Цегельська Кінг, Оля Цегельська, Олеся Цап, Марія Корчева, Мирося Йост.

In memory of **Anne Kusevich Kalba** donations were made: \$210 Marianna & Myron Zajac; \$200 Prof. Jaroslaw & Alla Leshko; \$100 Sam & Sophie Poruchynsky, Patricia Sinkowsky, Marie Kalba, Marie Anne Kalba, Maxine & William Hayden; \$50 Drs. David & Marianne Schessel; \$40 Olga, Patrick, & Kathleen Kalba.

У пам'ять **бл. п. Тамари Глоби** складаємо 100 дол. Модест і Наталія Захарченки.

З НАГОДИ

З нагоди **50-ліття подружнього життя д-ра Михайла і Роксоляни Яримовичів** датки склали: по 100 дол. Василь і Оксана Леви, Іван і Уляна Сось, Іванна Головата, Віра Павлюк, Юрій і Марія Солтиси, д-р Михайло і Роксоляна Яримовичі, Лідія Белендюк, по 50 дол. Богдан і Віра Боднаруки, Тетяна Сілецька, Роман і Оріся Свистуни, Мстислава Ван Мегеллен.

З нагоди **золотого ювілею д-ра Михайла і Роксоляни Яримовичів** складаємо 100 дол, а ювілятам бажаємо щасливих і багатьох літ. д-р Ігор і Марта Федорів.

Замість дарунку а нагоди **50-ої річниці шлюбу моїх приятелів Роксоляни та Михайла Яримовичів** пересилаю 100 дол на потреби Музею. Лідія Яросевич.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Мал. Е. Слуцька

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVII

APRIL 2010

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

*As you celebrate Easter, may you and your families
be blessed with joy and happiness!*

In the past few issues of *Our Life*, I began my column by commenting on the elections in Ukraine—either from the perspective of waiting for a recount or that Viktor Yanukovich had won the election in what was seen by most international monitors as fair. We now find ourselves in the position of witnessing rapid changes in Ukraine. The new government has new ministers and new viewpoints; our perceptions about all of these changes are still fluctuating.

In connection with these changes and how they are being perceived, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (of which UNWLA is a member) has issued a public appeal to the new President of Ukraine. (Please see page 3.) The statement requests that President Yanukovich continue on the democratic path of the evolving new government of Ukraine and calls for the Ukrainian language to remain the official language of Ukraine. Among other things, the appeal asks that the President protect the culture and historical legacy left to us by our ancestors, continue public and official recognition of the Holodomor, and cultivate and engender unity in Ukraine. The UNWLA supports WFUWO's statement, and it is certain that our membership will be following the events in Ukraine with much interest and anticipation.

As mentioned in last month's issue of *Our Life*, Natalia Duma has retired as administrator of our main office in New York City. At our Executive Committee meeting on February 20, Mrs. Duma was presented with a certificate of appreciation, a bouquet of flowers, and a pearl necklace. A short biography of Mrs. Duma was read by the First Vice President, after which each Executive Board member personally wished her a healthy and peaceful retirement.

At this same meeting, Iryna Koshulap (see OL Nov 2009, p. 12) was officially presented with a UNWLA stipend to help cover her expenses during her doctoral studies. Ms. Koshulap is enrolled in a PhD program in Gender Studies at the University of Budapest, and her thesis will focus on the UNWLA. This stipend is offered to young women in graduate studies focused on a Ukrainian theme. We congratulate Iryna and wish her much success in her further work.

*UNWLA President Marianna Zajac,
Iryna Koshulap, and
VP for Culture Sophia Hewryk*

As was discussed at the UNWLA National Board meeting in October, the Executive Committee has adopted a more proactive approach to communicating with Regional Councils and, by extension, with UNWLA branches as well. During the February 20 meeting, each member of the Executive Committee was paired with a specific Regional Council or with the Liaisons for Branches and Members at Large. Contact between the Executive Committee members and their counterpart liaisons will occur on a quarterly basis, and will focus on plans, successes, and/or challenges. The philosophy behind this new approach is that open, more frequent discussions will promote and emphasize that we are members of ONE national organization. We thank the Regional Council presidents in advance for their cooperation.

This year, the United Nations is asking member organizations to disseminate information on issues of UN concern, such as trafficking of children and women, HIV/AIDS, migration, climate change, human rights violations, the economic crisis and how it affects civil society organizations, equality for women, and other issues. In response to this UN appeal, through the efforts of WFUWO representative to the UN Nadia Shmigel, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the UNWLA are arranging a joint presentation on the preservation of a healthy environment. The featured presenter for this event will be Moki Kokoris, a teacher of polar ecology in Ridgefield, Connecticut. Kokoris is the United Nations Representative for WFUWO, which is also a non-governmental organization in consultative status with the Department of Public Information of the UN, and has been appointed to the Planning Committee for the Conference on Climate Change. The program, scheduled for March 27, 2010, will be presented to students of the Ukrainian Saturday Schools of SUM and "Obyedynnia Ukraintsiv v Amerytsi Samopomich" in New York City.

Annual Meeting of Central New York Regional Council

This is the season of annual Regional Council meetings and elections and we would like to congratulate the following:

- Lydia Jachnycky**, newly elected President of the Detroit Regional Council (02/20/10)
- Zoriana Mishtal**, re-elected President of the New England Regional Council (03/06/10)
- Luba Kalin**, re-elected President of the Chicago Regional Council (03/12/10)
- Maria Cade**, re-elected President of the Central New York Regional Council (03/13/10)

We wish all of our Regional Council Presidents much success in the coming year!

Marianna Zajac, President

WOMEN'S ORGANIZATIONS IN INDEPENDENT UKRAINE: PROSPECT OF POWER

*1997 J. B. Rudnycky Distinguished Lecture presented by Martha Bohachevsky-Chomiak
at the University of Manitoba*

Part 3

A closer look at some of the major women's organizations will enable us to discern the evolution of the views of women in Ukraine.

The Women's Union (Souiz Ukrainok)

The Women's Union consciously drew upon a patriotic reading of the tradition of the interwar eponymous organization. In June 1990, the Women's Union organized a conference to discuss the role of the "Ukrainian Woman in the Struggle for the Freedom of Ukraine." This was followed in December 1991 with the official establishment in Kyiv of the united organization headed from the beginning by the poet Atena Pashko, who summarized the program:

Our aims are to channel the creative forces of Ukrainian womanhood toward the rebirth and assertion of national sacral [places], to foster ideals and spiritual culture of our nation; to create in Ukraine a climate of tolerance [dobrozychlyvosti] for the whole population; and to help in the rebirth of the democratic women's movement; and in upbringing of the new generation of Ukrainian youth, capable of building a law-abiding Ukrainian State.²¹

Pashko defended her organization from attacks that it was not feminist enough and that it was too politicized:

As to our being an organization interested keenly in political matters, our opponents are quite right. . . . The whole history of Souiz Ukrainok [stressed] is the struggle for freedom of Ukraine, hence it could not be a purely feminist organization, because in conditions of colonialism [bezderzhavnosti] the social emancipation of women was inconceivable without national emancipation. But that does not mean that with the achievement of an independent state all women's issues will be automatically solved. Hence today we view feminist demands favorably and do not avoid them in our work, but over and above those we also consider our broader tasks."²²

As the stories of political martyrdom of Ukrainian women came to be better known and hence no longer shocking, the organization began to reflect more visibly liberal middle class values. The Women's Union is a socially conservative organiza-

tion to a greater extent than its historical namesake had been. Motherhood elevated through service to the community and love of God and fatherland are its motivating forces. One of the documents of the 7-11 July 1993 "Women and Democracy Conference" of Women's Union stated: ". . . we are confident that it is precisely women who will return to Ukrainian society the spirituality, high Christian morals that the communist regime destroyed, [that is precisely the woman] who will know how to give birth and to nurture physically and morally healthy, nationally conscious citizens of independent Ukraine."²³

The January 1992 Congress of the Women's Union in Kyiv had 380 official delegates representing 6,000 members from all parts of Ukraine. Embroidered blouses, for generations symbols of Ukrainian identity, were the uniform of the day. The Congress enjoined the government to formulate a "concept of national education and its realization in all educational institutions in Ukraine," and offered to help the Ministry of Defense raise the national consciousness of soldiers by supplying their units with suitable reading matter in Ukrainian. They tied the welfare of the family closely to the effective functioning of the state, they called upon women to pressure the government to address women's concerns more forcefully, and argued for tighter laws against prostitution and narcotics. They demanded welfare support for the needy and the establishment of more schools to meet the ever-present demand.

Maintaining that a specifically feminist agenda was premature, Ukrainian women activists highlighted their own path toward liberation. The Women's Union went on record in its support of the eventual consolidation of all women's organizations in Ukraine, but on the basis of a clear-cut program with a traditional bent:

The Women's Union should actively cooperate with all women's organizations in Ukraine, fostering the consolidation of active [women's] forces, as well as aiding the forces of democracy in building a humane, rich Ukraine, equal among equals in the community of civilized states of the world. Help the Ukrainian nation, God, to enter the sanctuary of wisdom, light and prayer.²⁴

The program proposed by the July 1993 Congress was extremely ambitious. It included plans to set up community libraries, training courses, ecological awareness programs, private day care centers, schools and nursing homes, and programs for identifying gifted children from poor neighborhoods, as well as helping Ukrainian women in areas outside Ukraine on territories in the former Soviet Union return to Ukraine or cultivate their cultural heritage. Plans to publish books on folk arts, to prepare museum exhibitions, and to organize art shows, particularly with the diaspora, were also discussed. Male representatives of the Parliament to the Congress were patronizingly deferential; one noted the peculiarities of the Ukrainian language, in which freedom, democracy, independence are of the feminine gender—"but they must be upheld by a strong male Will."²⁵ The July 1994 meeting held in Ivano-Frankivsk to commemorate the 110th anniversary of the first public meeting of women in Ukraine was even more openly full of symbolic gestures that underscored women's patriotism.²⁶

Ironically, the Soviet regime produced the middle class woman ready for volunteer service, but also expecting basic social services guaranteed by the state. The program of the renewed Women's Union reflects the changed nature of this organization from its interwar predecessor. It stresses the cultural and educational programs rather than the modernization of the village.²⁷ Local branches, however, are increasingly demonstrating a practical approach. Lviv, for instance, developed, since 1996, a joint program with the Management Institute for the training of businesswomen, and Kyiv has helped set up the only Center for the Study of Menopause.

At first the organization published a four-page regional newspaper every two weeks, *Halychanka* (The Galician Woman), that focused on local news, short fiction, reprints of pre-World War II cooking recipes, and suggestions for beauty care. At the initial 1991 congress, the women decided upon a more professional monthly publication, *Ukrainka* (The Ukrainian Woman) which seeks to attract a wider audience.

Women's Community (Zhinocha Hromada)

The Women's Community (Zhinocha Hromada), initially a part of the democratic Rukh movement, established, in the fall of 1991, its own independent organization that encompasses an array of women's groups in Ukraine, the Russian Federation, and Eastern Europe. It serves as an umbrella organization for organizations of women of Jewish origin,

those of Tatar descent, and of an organization that seeks to provide support for women of the less numerous ethnic groups (currently headed by a Ukrainian Korean, Svidana Li), as well as the Society of the Mothers of Soldiers and the Society for Mothers of Many Children. Their most effective role is as a political pressure group. The Women's Community organized the first International Conference on Women in State Building, which was held in Kyiv from May 28 through May 30, 1993. Over 300 women from Ukraine were joined by American, Austrian, German, and Canadian participants. The speakers focused upon the creation of conditions that would foster the growth of civic society and on specific measures women should take to ensure the functioning of a democratic state, including lobbying, drafting letters and petitions, and canvassing for party and government work.²⁸

The resolutions were precise and specific, shunning the generally accepted flowery language. Predicting that women would be the first to lose their jobs in the impending unemployment, the Conference resolution drew on Ukraine's commitment to enforce provisions of the United Nations Document to End Discrimination of Women that Soviet Ukraine signed after the Nairobi Conference in 1985 to vouchsafe employment for women. The women also moved into the language of modernity, asking for the drafting of gender-related legislation and that measures be taken to combat covert discrimination, create conditions that would make sexual harassment difficult and eventually illegal, and support the creation of Women's Studies centers at institutions of higher learning.

The second major conference sponsored by the group was held from June 2 through June 5, 1995. It drew on the professional expertise of women from all parts of Ukraine and focused on analyzing political, economic, social, and to a lesser degree, psychological aspects affecting the life of women. In contrast to earlier gatherings, where the topics also included a heavy element of history and culture, in this meeting, the women tackled realistically the political and societal problems facing them. This conference helped articulate the issues raised in preparation for the UN Conference in Beijing in August, 1996. In the last year, a number of the most active professional women from this organization have moved into posts in government administration, and the Community itself is becoming more involved in philanthropic activities.

(To be continued in next month's issue.)

NOTES

21. Atena Pashko, "Soiuz Ukrainok v zhinochomu rusi: Prohramna dopovid," *Ukrainka* 2(26) 1994, p. 5. While she was never an arrested or recognized dissident herself, Pashko's marriage to Viacheslav Chornovil, the prominent democratic dissident, gave her a public forum few women enjoyed.

22. *Ibid.* p. 5.

23. Ukhvala Mizhnarodnoii konferentsii Soiuzu Ukrainok i SFUZhO, *Ukrainka i Demokratia*.

24. All quotations taken from the program of the Union sent to me, along with a report on the meeting by Valentyna Smirnova.

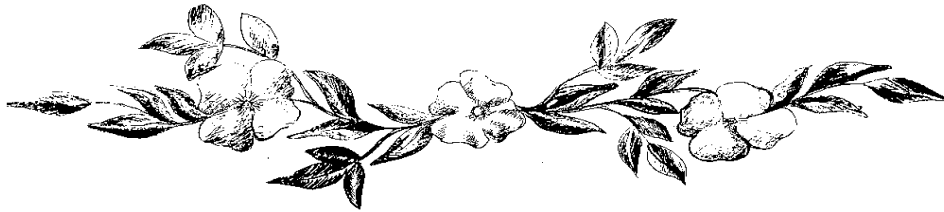
25. Phrase used by Les Taniuk, a popular theater director and deputy to the First Supreme Rada.

26. The stress is not only upon nationalism, but

also on the traditional role of the mother, work with schools and preschool education, and close contacts with the churches, especially with the Catholic Church. This tendency is causing some dissatisfaction within the organization. The July 1994 convention held in Ivano-Frankivsk had a strong representation of Western Ukrainian women and few women from other areas.

27. Comments by Rostyslava Fedak, a Women's Union activist from Sambir, at a gathering of the Ukrainian National Women's League in America in Sommerville, N.J., October 22, 1994.

28. Within six months, the texts of the presentations were published as a separate book that is being used in developing further programs and discussion. Drach et al., *Zhinka v derzhavotvorenni*.

Scythian Stones

"Greetings from Kyiv where we are working on a new show—Scythian Stones—with Nina Matvienko, her daughter Tonia, and artists from Kyrgyzstan. We hope to show a workshop production on March 26 at the Honchar Museum in Kyiv." —Viriana

With this brief and understated email message, Viriana Tkacz shared some exciting news about her most recent theatrical enterprise, a work that follows the parallel journeys of two young women who venture beyond village life and nomadic traditions into the city. During their respective journeys they descend into the Great Below—the modern global desert where songs, skills, and languages vanish, leaving behind only mute markers like the Scythian Stones found today throughout the grasslands of Ukraine and Central Asia.

One of the salient aspects of this new Yara production is its focus on women. As Ms. Tkacz explains, "Epics are usually male stories about growing up, but not this one. We wanted to do an epic story about a woman, and examine how quickly so many cultures are disappearing today. The piece imagines an alternative ending, linking the past with a future in which poetry would carry the familial into the cosmos." The emphasis on traditions and journeys is a familiar pattern in Yara productions, always characterized by a blend of the here and now with fragments of ancient art forms. As Tkacz observes, "Tradition is not static; it's constantly evolving. The question is how to engage people today to create a link to the future." It is a question she hopes is addressed literally, figuratively, and symbolically in *Scythian Stones*.

The production, staged by Viriana Tkacz and Watoku Ueno, incorporates traditional songs from Ukraine and Kyrgyzstan into the structure of an ancient Sumerian epic about the Descent of Inanna, which dates back to 2000 BCE. Those performing or otherwise involved in the Yara's modern-day epic are a diverse group. *Scythian Stones* will feature (among others) singer Nina Matvienko (the "Voice of Ukraine"), Nurbek Serkebaev (a musician from Kyrgyzstan who plays assorted ancient Kyrgyz instruments), The Debutante Hour (a New York girl group with musical roots in American country and blues), "movement" director Katja Kolcio, (who teaches at Wesleyan), and numerous veterans of earlier Yara productions. —TSC

Viriana Tkacz is founder and director of Yara Arts Group, a Member at Large of the UNWLA, a member of the Our Life's editorial board, and the recipient of the Ukraine's Order of Princess Olha Medal, presented for her contributions to Ukrainian culture worldwide. Yara celebrated its 20th anniversary in January of this year. Performances of Scythian Stones at La MaMa Experimental Theatre will run from April 17 to May 2. For dates and times call (212) 475-7710.

Attention Artists

Artists interested in having their work featured on the cover of future issues of *Our Life* are invited to forward samples of their work to artwork cover coordinator Irena Steckiv for consideration. Below is a list of submission guidelines.

1. Please select and send samples of artwork to Ms. Steckiv.
2. Once artwork has been selected for publication, please send a high resolution (no less than 300 dpi) version of the selected work to Ms. Steckiv on disc or as a color print (no larger than 8½ by 11) for scanning.
3. Also submit (in Ukrainian and English) a brief autobiography, which includes pertinent information about artist's life, education, style and medium, exhibits, awards, etc.
4. Include title of artwork selected (in English and Ukrainian).

To submit artwork for consideration or to request additional information please contact Irena Steckiv by email at steckivirena@hotmail.com or irenairena18@yahoo.com or by mail at 41 Marina Key, Secaucus, NJ 07094.

Please provide a telephone number with your submission(s) or queries

STRESS AND ANGER MANAGEMENT

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Our everyday lives are significantly more complex than ever before. We all seem to have more responsibilities and more issues and situations to manage, and this creates more stress. Stress, in turn, can lead to anger, and this concomitant anger creates its own collateral damage.

The best way to confront most problems is to understand what they are. So let's begin with the basics: What actually is stress? The simplest definition of stress is that it is the feeling generated when you have to handle more than you normally are accustomed to manage. This feeling becomes "physical" when the body responds in a flight or fight manner. At times, this response can be useful—for example, if you are running a race or exerting energy to complete an important task. But if this happens too often or if the stress is prolonged, it exerts negative effects on the body, which manifest themselves as headaches, gastrointestinal issues, weakening of the immune system, worsening already underlying medical issues, moodiness, tension, or depression. Another side effect of prolonged and unrelenting stress is that it frequently

leads to words of anger, generating more stress and varying degrees of regret or guilt.

Common sense makes it easy to see that stress is not good for body, mind, or spirit. So the wise move here is to find and nurture the strength and skills needed to manage stress and its nasty little partner anger. After all, the purpose of life is to live and to enjoy living to the fullest. Doing this means nurturing a positive attitude and taking advantage of good suggestions and advice about navigating through stressful times and situations.

Let's start with a game. Imagine what you could do if you were totally stress free. Imagine how much happier you would be. Then imagine this stress-free existence as an enduring aspect of your life that you can take with you into that evolving future. Pretty attractive prospect, no? Now promise yourself this life change and read on to see what you can do to help make it happen. The suggests below may not eliminate all the things that stress you out, but they might very well help you get more and better control of things.

Awareness. The first point is to become aware of what is triggering your stress. Often, the answer is quite clear. Just as often, however, there is no one specific reason. What can help in this situation is to start a stress journal in which you write down things that cause you stress and how you react to them. This is a personal quest, so no one else needs to see it or know about it. The exercise may seem odd to you at first, but do not underestimate the power of seeing the written word, especially if the words are your own! Studies have shown that writing down problems is the beginning of the solution. For one thing, this exercise can help you zero in on specifics, and this alone can lead to better management. For another, it can be a good log of how you reacted to things before and how this has changed since you began the journey of stress management.

Will Power. Positive changes do not just happen. It requires a willingness to change and the things you do to reinforce the change need to become a habit.

Prioritize. You can't do everything at once, so learn to manage your time better by tackling and completing the tasks that are most important first. Even completing a single important task will give you a sense of accomplishment, and this begets a better sense of control over your life and—you guessed it—reduces stress.

Let Yourself Be Human. You cannot be perfect all the time, so lower your expectations in situations with unattainable demands. Do what you can and acknowledge yourself for doing it. Focus on what good you have done and not on what you neglected to do.

Manage Anger. Nobody can be perfect all the time, so lower your expectations of other people too or at

least stop arguing with them. Choose a mantra, something like "I will be calm and rational," and keep repeating it in your head until your anger subsides. Stop angry thoughts and work on letting go of things (or people) you cannot change. Focus on good things you have not on what you lack. Practice forgiveness. This may not work for the other party involved, but it will help clean anger from your mind and soul.

Talk the Talk. Don't see the in silence. Speak up and share your feelings in a non-confrontational manner. Do not blame anyone else for your feelings. Simply communicate your feelings using words like "I feel uncomfortable, hurt, frightened, confused, helpless," etc. On the flip side, show appreciation to your family and friends.

Think Positive. Surround yourself with positive people, read positive attitude books.

Laugh. Children laugh about 400 times a day. Sadly, adults on the average laugh about 15 times a day. Laughter really can be the best medicine for what ails you, so look for things to laugh at or laugh about.

R & R. Learn to relax. Take 15 minutes a day only for yourself. Listen to music, take a bath, go for a walk, plan a vacation, or do something else that makes you feel good.

Write It Down. Visit your stress-management journal often. Write down what you have done to help manage stress and how this has changed things for you. This self-validation will let you see how far you have come and will help you achieve even better results.

Stress 101

Accept that some days you're the pigeon, and some days you're the statue.

When everything's coming your way, you're in the wrong lane.

Always keep your words soft and sweet, just in case you have to eat them.

Learn from crayons: Some are sharp, some are pretty and some are dull. Some have weird names, and all are different colors, but they all have to live in the same box. Deal with it.

REBIRTH AND RENAISSANCE

The Journey of Branch 10 of Philadelphia Regional Council

Seated (left to right): Regional Council President Christine Chomyn-Izak, Nadia Opuszynski, Anna Matkowsky, Anna Wompel, Halyna Utrusko, Anna Zabrocky, Natalia Mackiw, Stefania Nytiaha. Standing (left to right): Ulyana Turkeych, Branch 10 President Yuliya Drobakha, Vera Partem, Galyna Ruban, Mariana Burachok, Iryna Koval, Regional Council Membership Chair Halyna Martyn. Not pictured: Teodosia Harasewych (former Branch 10 president), Ewhenia Charkiw, and Olena Demyda, the seventh member of the new Branch 10.

Back in 1953, a group of women living in one of several Ukrainian hromada enclaves in the City of Philadelphia joined the UNWLA. These women were members of the great influx of post-WWII immigrants to the United States. They had strong ties to a homeland they had been forced to leave because of political circumstances; at the same time, they were building new lives in a country that offered the freedom to work, worship, and raise their families as they pleased.

The members of the newly formed UNWLA Branch 10 chose Lesia Ukrainka as their patroness. They espoused goals that reflected their love of Ukraine, love of community, and a commitment to helping those in need. For nearly six decades, their work within the UNWLA included activities aimed at helping the diaspora community in which they lived and the people in Ukraine who were living under the double yoke of Soviet oppression and poverty. In particular, they supported the education of young people and raised funds that enabled them to award scholarships to deserving students.

Over the years, Branch 10 grew in strength

and in numbers. At its numerical zenith, the branch boasted more than one hundred members. But time and attrition began to erode these numbers as well as the strength and energy of the remaining members. By 2010, branch membership was down to nine, and several of the members had become too frail to be active in the UNWLA. There were sad discussions about dissolving the branch altogether.

More or less at the same time as these discussions were taking place, members of UNWLA Branch 128 (established 7 years ago) were busily engaged in reprising the energy and dedication of the women who had established Branch 10 so many decades earlier. Members of what is familiarly known as the “fourth wave” of Ukrainian immigrants to the United States, they had joined the UNWLA, multiplied in number, and were using their talents and skills to benefit the diaspora hromada and the homeland. Today, several of these women serve on the board of Philadelphia Regional Council. Among them is Halyna Martyn, Philadelphia Regional Council’s Membership Chair, whose concern about the possible dissolution of the

once-mighty Branch 10 led to numerous discussions with Regional Council President Christine Chomyn-Izak.

But the president and the membership chair were also communicating on another matter—the possibility of creating a new Philadelphia branch consisting of young women who had been born in Ukraine, had come to the United States as children or teenagers, and were now in their twenties. These young women had learned about the UNWLA gradually, mostly through the endeavors of Branch 128, which was created with the aim of working with young people and preserving the customs and traditions of Ukraine. In planning programs and events, Branch 128 members had made a concerted effort to invite the young women to attend and to participate, and it was this gentle and non-aggressive “recruitment” campaign that had promoted interest in the organization and interest in membership.

While this was all fine and good, the group of twenty-somethings numbered 7, and UNWLA bylaws expressly state that new branches must have a minimum of 10 members. And while the young ladies were welcome to join their friends in Branch 128, there were logistics problems stemming from time and distance that made this affiliation difficult.

And then, in an interesting confluence of time, space, and circumstance, a wonderful idea emerged. It began with an “aha moment” from Halyna Martyn—one that blossomed and came to fruition through extended discussions among Regional Council President Christine Chomyn-Izak, the Membership Chair, the 20-somethings, and the nine remaining members of Branch 10. The result was an idea that crystallized into an incredibly lovely and inspirational solution, which was cemented and celebrated at an event held on Sunday, February 28, 2010, at Philadelphia’s Ukrainian Educational and Cultural Center—the official and formal transfer of the old Branch 10 to new membership, new leadership, and new horizons while preserving the distinguished history, name, and patroness of the original Branch 10.

The program began with brief introductory comments from President Yulia Drobakha, an

official welcome to the new Branch 10 from Regional Council President Christine Chomyn-Izak, and a slide presentation highlighting the history of the original Branch 10 founded in 1953. This was followed by a “get to know us” presentation of the new members of the branch, each of whom introduced herself and told a little about her origins, her education, her work, and her aspirations. The program continued with a performance entitled “No, I am alive! I will live forever!”—a tribute to branch patroness Lesia Ukrainka, which culminated in a candle lighting ceremony, a touching symbolic tribute to the great “Spirit of Flame.”

Speaking on behalf of the original Branch 10, Anna Zabrocky welcomed the new members, formally transferring the branch to them and explaining that she and the remaining members of the original branch would be remaining in the UNWLA as Members at Large. “You’ll do things differently. New times, new ways. We wish you health and success.” There were many warm words and hugs between those entering the branch and those leaving it.

An official welcome to the newly inducted members was also offered by Branch 128. On behalf of the branch, member Oksana Hlado presented the new Branch 10 with a *rushnyk* embellished with a necklace of seven wooden beads, one for each of the new members. She explained that the ribbon hanging below the wooden beads was intentional—leaving room for additional beads as other women became part of the branch’s future.

Representing the UNWLA Executive Committee at the event was UNWLA Audit Committee Chair Oxana Farion, who thanked the members of the original Branch 10 for their decades of service and for passing their legacy on to the younger women. She then read UNWLA President Marianna Zajac’s official greetings to the new Branch 10.

With the official ceremonies concluded, those attending partook of refreshment for the body as well as the soul—a tasty buffet and a tasteful and interesting exhibit of artistic photographs by Vera Partem, member of the new Branch 10.

– TSC

The generations pass, and like runners hand on the torch of life. – Lucretius, 57 B.C.

In my end is my beginning. – Mary, Queen of Scots

*The wind scatters the leaves,
but the live timber burgeons with leaves again in the season of spring returning.* – Homer

Молодість – це наше майбутнє!

Завжди приємно спостерігати, як зароджується нове життя. Чи це квітка в лузі, чи пуп'янок на дереві, чи пташина в гніздечку. Особливі сподівання й очікування ми відносимо на початок весни, коли вся природа сприяє зустрічі. Ось на таку зустріч в останній день лютого місяця зібралися численні союзнянки Філядельфійської Округи. Зібралися, щоб привітати нових союзниць. І особливою ця зустріч була ще й тому, що зустрілися на ній два крила одного з найстаріших в організації – 10 Відділу ім. Лесі Українки. Старше панство, яке з честю відпрацювало в СУА не один десяток літ, і у зв'язку з віком переходило у вільне членство, та молодь: шестеро дівчат, зовсім юних, але, без сумніву, достатньо зрілих, оскільки зуміли побачити себе власне в нашому Союзі Українок Америки.

Хочеться згадати й віддати хвалу тим, хто доклався до їхнього зорганізування. Це в першу чергу голова округи Христина Хомин-Іжак та організаційна референтка округи Галина Мартин. Без цих людей, без їх підтримки і самовідданості, можливо, ідея продовження цього відділу так би й залишилася наміром. Та оскільки той день став справжнім відродженням для одних і народженням для інших, то ж хочеться все-таки віддати шану молоді. Без неї в наших лавах не буде кому передати всі ті надбання, якими гордиться наш Союз. Без молоді

ми не маємо майбутнього. Швидкоплинний час вносить в нашу організацію не лише свіжий вітер перемін, але й, на жаль, вихоплює з її лав старше досвідчене членство. Не одна з нас замислюється над тим, що буде з її відділом, коли й вона не зможе вповні віддаватися праці в ньому. Власне, тому такий почин – це своєрідний орієнтир, це надія для інших відділів.

Дівчата отримали у спадок не лише число відділу, але й ім'я покровительки – Лесі Українки. І це є глибоко символічно – жінка, яку за непохитність називають єдиним чоловіком в літературі її часу – прекрасна патронка для такого молодого (віком) відділу. І те, як молоді союзнянки відтворили її образ в музично-літературній композиції, зайвий раз засвідчило: на зміну нам йде думаюча, освічена, переконана і свідомо українська молодь, яка зможе стати прикладом для інших. І, можливо, уже незадовго ми будемо святкувати інші народження нового життя, з новими поглядами, з новими підходами, з новими перспективами. Майбутнє завжди за молоддю. То ж дерзайте, дівчата, будьте творчими, невтомними, а ми, старше покоління, будемо вам допомагати, підтримувати, радити. З роси вам і з води! В добру путь!

Галина Генгало,
пресова референтка Округи Філядельфія.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 34-го ВІДДІЛУ СУА, КОГОВЗ, ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНИЙ НЬЮ ЙОРК

21 лютого 2010 р. відбулися Загальні збори 34-го Відділу СУА. Голова відділу Марія Мацюк відкрила збори молитвою і привітала голову Округи Центрального Нью Йорку Марію Кейд, її заступницю Орісю Калка і секретарку Округи Стефу Гаврилюк. Головою зборів була Христя Кифор, секретарювала Оксана Цюпка.

На зборах вибрано нову Управу відділу: голова – Марія Мацюк, заступниця голови – Галина Логан, секретарки – Уляна Омецінська і Оксана Цюпка, скарбник – Катруся Барсигіян.

Референтки: культурноосвітня – Дарія О'Ніль, суспільної опіки – Христя Кифор і Ольга Ракоча, господарські – Кароліна Бездух, Віра Галібей, Марія Гудак і Марія Савків. Вільні членки – Софія Поповська і Дарія Кендзерська. Контрольна комісія: Наталія Стемська – голова, Віра Гарбач і Галя Гіберт – членки.

Уляна Омецінська, секретар 34-го Відділу СУА.

ХРОНІКА ДІЯЛЬНОСТІ 33-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ОКРУГА ОГАЙО, ЗА 2009 РІК

Відділ нараховує 31 членку, активними з яких є 15, хоч всі уже дуже поважного віку. Головою відділу вже багато років (з однорічними перервами) є невтомна Ольга Дем'янчук.

У звітному році проведено сім ширших сходин і чотири засідання Управи відділу. Згідно Статуту СУА у відділі працюють всі референтури. Кожні ширші сходи мають певну тематику і обов'язково культосвітню частину. Це різні повідомлення з історії, літератури, культури, медицини, кулінарії та ін. Також тут обговорюються обіжники, що надходять з Головної Управи СУА, проводиться огляд журналів „Наше Життя” та „Українка в світі”. Працює гурток книголюбів, яким керує Любомира Мичковська. Відділ бере активну участь у житті української громади та церкви. Жодне свято, як: річниця Крут, С. Бандери, роковини ЗУНР, Листопадовий чин, свято Незалежності, Шевченківські дні, засідання Дискусійного клубу, праця в школі українознавства Товариства „Рідна школа” (Ніна Сікора – автор підручників з української мови), дописи до газет, виступи по радіо тощо не обходяться без членок 33-го Відділу СУА.

Завдяки професійній і сумлінній праці скарбнички відділу Лукії Медицької ми вчасно виконуємо всі фінансові зобов'язання щодо Головної та Окружної Управ СУА.

У зв'язку з повинню на Західній Україні у 2008 році (ми надіслали 10 пачок до Івано-Франківської області: дві пачки у Верховину, дві у Вовчинець, дві у Рожнятів, дві у Галич, одну у Калуш і одну у Калуський р-н та 1710 доларів) було витрачено великі кошти, що й потягло менші видатки у 2009 році. Але відділ і далі проводить харитативну діяльність.

У 2009 році вислано дві пачки до Херсону, 400 дол. на Фонд Чорнобиля, 300 дол. на Фонд суспільної опіки СУА, 565 дол. на сиротинці в Україні, 100 дол. на музей Лесі Українки у Новоград-Волинську, 250 дол. 8-му Відділові СУА на відновлення пам'ятника Лесі Українці в Культурних городах в Клівленді та багато іншого.

Відділ має одного стипендіята. 19 союзників є членами Укр. Музею в Нью Йорку.

Референтки суспільної опіки Ірина Кріса і Стефанія Швед надзвичайно багато уваги

приділяли допомозі як своїм посестрам (відвідини в лікарнях, старечих домах, організація Великодніх кошачків), так і в Україні.

Велику роботу у відділі проводять: музейна референтка Лукія Гриців, яка з великим мистецьким смаком тематично оформляє різні виставки у кредитівці „Самопоміч”, кореспондентка секретарка Стефанія Балагутрак, господарська Анна Кілярська.

Насиченою була праця пресової референтки. У 2009 р. 11 січня відбулася Різдвяна зустріч, про яку пресова референтка писала в журналі „Наше Життя” і газеті „Свобода” („У світлі різдвяні дні казкові” – лютий); 8 березня запусти („Покаяння двері відкрий нам, Життєдавче” – квітень, „Наше Життя” і „Свобода”); 11 березня виступила по радіо – „Село у творчості Т. Шевченка”; до загальноміського Шевченківського свята інсценізувала „Причинну”; 18 березня у Дискусійному клубі виголосила реферат „Гоголь наш, а не їх”; до 60-річчя розстріляних борців за волю України під синагогою у Станіславові в 1943 р. під час вистави „Шаріка” Я. Барнича; 6 і 9 лютого провела радіопередачу і написала допис до „Свободи” (ч. 6, 2009) „Незабутній біль однієї прем'єри”.

14 червня провели свято „Батько і матір – два сонця гарячих” – ведуча пресова референтка, яка написала сценарій і допис до „Нашого Життя”.

5 липня – традиційний пікнік, про який написала у місцевій газеті „Вісті УЗО” – серпень.

13 вересня виступила про П. Грабовського по радіо, а до „Українки в світі” написала про Надію Сигиду.

11 вересня до „Свободи” подала допис „Знову про мову і символіку”.

До журналу „Наше Життя” написала посмертні згадки про Є. Оліяр та М. Сидір, замість квітів на могилу якої 100 дол. відділ передав на Фонд журналу.

4 жовтня відбулася імпреза, присвячена 100-річчю від дня народження Б. І. Антонича, автором сценарію і ведучою була Ваша покірна слуга. Про це написала до „Нашого Життя” Н. Сікора, а О. Шараневич – до „Свободи” і „УЗО”.

28 жовтня Союз Українок Округи Огайо брав участь у величній знаменній події –

відкритті Українського села у Пармі.

22 листопада відділ відзначив 95-ліття Почесної членки СУА Ірини Кашубинської і вся збірка в сумі 565 дол. відправлена на сиротинці в Україні. Про це також був поданий допис до „Нашого Життя”. У часописі СФУЖО „Українка в світі” (січень – березень) є також допис О. Шараневич про „Щедрик” Леонтовича.

7 лютого ц. р. відбулися Загальні збори відділу, головою якого знову обрано Почесну членку 33-го Відділу СУА Ольгу Дем’янчук.

Збори вирішили скласти даток 500 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” в пам’ять Почесної членки відділу Стефанії Городиської, яка відійшла у засвіти у січні 2010 року.

Оксана Шараневич, пресова референтка
Ольга Дем’янчук, голова відділу.

БУДНІ І СВЯТА 62-ГО ВІДДІЛУ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ОКРУГА НЬЮ ЙОРК

З добрими справами і новинами увійшли членки 62-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Глен Спеї у новий календарний рік. На Загальних зборах обрано нову управу відділу. Очолила відділ досвідчена і невтомна у громадських справах Надія Райш, а її заступницею вибрали Оксану Крупку, секретарем – Любов Пищимуху, скарбником – Орисю Салак.

Референтки: Софія Мартинець – імпрезова, Галина Кандюк – мистецько-музейна, Анна Бідяк – стипендійна, Ляля Салак – архіварна, Марія Наконечна – суспільної опіки, Зіна Левицька – організаційна, Святослава Гой Стром – пресова, Ірина Костюк та Ганна Босак – господарчі.

За плечима більшості членок – багаторічний досвід громадської праці. Добрі результати праці засвідчують зворушливі листи подяки із рідного краю. Їх щоразу зачитуємо на сходинах. Ось рядки із кількох останніх. Молода мати з Тербовлянщини Наталя Дупак пише: „Дякую Вам, дорогі Союзьнянки. Ваша допомога як з неба впала. Я змогла дітей до школи вдягнути і до зими необхідне придбати. Не маю чим віддячитись, але буду молитись за Вашу організацію і замовлю у Зарваниці Службу Божу за Ваше здоров’я”.

А наша стипендіатка Світлана Качковська пише листа разом з мамою, яка молодою овдовіла і сама піднімала на ноги трьох діточок. Світлана – одна з них, – нині вже студентка університету. Вони щасливі, що на їх шляху Бог післав Союз Українок Америки. „Ваша допомога

була дуже своєчасною в цей нелегкий час. Дякуємо Богові за Вас і ще раз переконуємося, що члени Вашого відділу гідно виконують свої обов’язки”. Подібних відгуків багато. Їх союзьнянки отримують і на відділ, і поіменно. Такі сердечні слова спонукають робити більше добрих справ.

Новообрана управа продовжує традиції відділу, проводить відповідні акції у співпраці з головною Управою СУА. Незабаром знову весна, що несе нам радісні релігійні та національні свята. А в пам’яті і досі чудове минулорічне свято Матері, яке союзьнянки відділу провели двома концертними програмами: прекрасним виступом хору союзьнок у поєднанні із деклямаціями та прем’єрою вистави „Вечірня розмова” за участю всіх наших діточок. Зібрані кошти юні артисти передали церкві св. Володимира, у залі якої зазвичай відбуваються свята, де хрещені і де причащаються наші діти.

Духовними оберегами союзьнок відділу є Шевченкове слово, твори і життя Лесі Українки, чиє ім’я носить наш відділ. Великою підмогою у вихованні власних дітей була і є Церква, пісня, вишивка, писанка та родинні реліквії, привезені з рідного краю. Дорогими для нас у Глен Спеї є дві церкви, символічна могила полеглим за волю, відпочинкова оселя „Верховина” – мальовниче місце проведення українських свят, фестивалів. У центрі оселі – чудове погруддя Івана Франка (автор С. Литвиненко). Вже третє десятиліття у цьому чудовому куточку Кетскільських гір дбайливо і цілеспрямовано

*Учасники концерту: союзьанки 62-го Відділу США.
В центрі діти. Зліва: Гануся Петрівська, Іванко Доскоч, Маруся Шабловська.*

трудяться союзьанки 62-го Відділу, беруть участь у проведенні традиційних свят, базарів, концертів.

Усі наші імпрези зафіксує для історії талановитий фотограф Карел Конрад – чоловік нашої союзьанки п. Клавдії. Ми гордимся, що не переривається духовний зв'язок між поколіннями, радіємо, що наші найменші українці Маруся і Адріана Шабловські, Гануся Петрівська, Іванко Доскоч, Назарій Кекіш, Богданко Костик і Наталя Ковалик гарно володіють українською, люблять поезію, пісню. Керовані бабусями і мамами діти збагачуються духовно. І віримо, що під кожною вишиваною сорочечкою

формується не байдуже до України дитяче серденько.

На чергових сходах відділу, обговорюючи поточні питання, вирішили передати 200 дол. на підтримку Українського Музею в Нью Йорку. А ще мали радісну нагоду привітати голову нашого відділу Надю Райш, яка у нелегкій виборчій боротьбі обрана мером м. Ламберленд.

Тепер ми ще більше віримо, що українська справа у Глен Спеї має добре майбутнє.

Святослава Гой Стром,
пресова референтка 62-го Відділу США.

НА ЛЕКЦІЇ ЗООЛОГІЇ

– Дитино, коли я говорю про мавпу, то маєш дивитися на мене, а не у вікно.

МІЖ ГОСПОДИНЯМИ

- У мене кімнатна цитрина зацвіла.
- У мене кактус цвіте.
- А в мене навіть сир зацвів.

A Warm Welcome to New Members of Branch 118 of Houston, Texas

Mary Bejmuk Josephine Kotarba Maria O'Connell Dr. Irene Pankewicz
Iryna Petrovska Irene Potoczniak Elsie Balaban Thomas Sarah Uschak

THINGS HAPPEN BIG IN TEXAS

Seated from left to right: Branch Presiden, Martha Noukas, Membership Chair Hannah Uschak, and new members Mary Grace O'Connell, Iryna Petrovska, Josephine Kotarba, Elsie Balaban, and Mary Bejmuk. Standing from left to right: Eugenia Balaban, Luba Detsyk, Justyna Uschak, Nicole Dijak, Pamela Uschak, Nataalka Bardin, Olga Dub, Halya Seniw, Olha Seniw, Ulyana Pintchouk, Chrystia Bryndzia, Maria Zhyk, Nina Seniw, and Nadia Sulyukmanov. (Not present during photo session, new members Irene Pankewicz, Sarah Uschak and Irene Potoczniak).

Martha Noukas, president of Branch 118 in Houston, Texas, recently informed us that the UNWLA's Retention and Recruitment Program is alive and well in the Lone Star State. Branch 118 now has 24 members. In an email communiqué, Ms. Noukas wrote: "I am pleased to announce that Branch 118 has eight new members! There was no miraculous method used to get these ladies to join. Just a little time. I took advantage of a community function and extended invitations to women who had previously been asked to join. This time they did. At our annual meeting, Hannah Uschak volunteered to serve as Membership Chair for 2010. She reminded current members to renew membership and send in their dues."

In lieu of flowers, UNWLA Branch 118 of Houston, Texas, is donating \$300 to Our Life Press Fund:

- \$100 to honor the memory of Anna Kusievich Kalba, mother of UNWLA President Marianna Zajac
- \$100 to honor the memory of Jaroslaw Kurowyckyj, husband of Honorary President Iryna Kurowyckyj.
- \$100 to the honor the memory of Emilia Antoniow, former member of Branch 118.

They can do all because they think they can. - *Virgil*

UNWLA Branch 118 of Houston, Texas, Completes Ecology Project

Branch 118 President Martha Noukas with one of the oak trees planted on the grounds of Pokrova Church

In the spring of 2008, the idea of engaging in an ecology project interested many of the members of Branch 118 of Houston, Texas, and funds were set aside for this project. The topic was brought up at several meetings, and discussions took place over what type of project to pursue. Everyone had a different idea, but Mother Nature had the last word.

On September 13, 2008, Hurricane Ike rose out of the Gulf of Mexico and struck Houston with 95 mph winds, continuing in a northeasterly direction by plowing north across the southern Great

Lakes area and into Canada! (See www.nytimes.com/slideshow/2008/09/13/us/0913-IKE_index.html). The hurricane wiped out coastal communities, tore roofs off homes and overturned trees in its path. There was severe tree damage at Houston's anchor and center for Ukrainian cultural events and on the grounds of Protection of the Mother of God (Pokrova) Ukrainian Catholic Church in Houston, Texas, where Hurricane Ike toppled 50-year-old oak trees and snapped huge limbs from stately ash trees. Thankfully, the buildings on the property were not damaged.

Upon witnessing the destruction that had taken place on the church grounds, many members of Branch 118 agreed that the UNWLA ecology project should focus on its own community; the destruction caused by the hurricane had settled the matter. The clean-up of debris, tree removal and stump grinding was very time consuming, and took over a year to complete. Then, after discussing the ecology project with Father Mykola Dovzhuk and the parishioners of Pokrova, a plan was put into place. Branch 118 President Martha Noukas and Pamela Uschak visited tree nurseries in the area and purchased six oak trees on February 14, 2010. The trees were planted on the church grounds two days later. They have made a huge difference—by improving the appearance of the church grounds and creating a great sense of accomplishment for the women of Branch 118.

Martha Noukas,
President

Lina Kostenko

A nightingale caught a cold

Rain, rain, buckets of rain!
The plum- and the pear-trees, loudly complain.

Stop the torrent, we've had our fill,
A nightingale has caught a chill.

And now he's in bed with his eyes all runny,
Drinking hot tea, sweetened with honey.

Translated by Ihor Balan (*The Lilac King*, 1990).

25-річчя 113-го Відділу СУА, Округа Нью Йорк

Двадцять п'ять років тому на терені великого Нью Йорку було засновано 113-ий Відділ Союзу Українок Америки. Члени відділу вирішили відзначити цю важливу дату шикарною імпрезою – галою.

Для відзначення цієї події було зорганізовано комітет, який складався з 10-ти осіб, а саме: Алла Новицька (голова комітету), Алла Лешко, Оля Левицька, Марічка Слупчинська, Дарія Мерл, Христя Саміленко, Інна Базилевська-Лислоф і Ірена Стецьків. Після інтенсивної підготовки вирішено було провести цю імпрезу 21 листопада 2009 р. в Українському Інституті Америки в місті Нью Йорку. Запрошення помистецьки були виготовлені п. Орестом Слупчинським, чоловіком членки відділу. Розсилкою запрошень займалася Лариса Шевченко. Рекляма імпрези була також подана в пресі. Як пізніше виявилось, зацікавлення нашою імпрезою було надзвичайне. Зал Інституту була переповнена публікою, одягненою у вечірній одяг. Сама зала була удекорована по-святковому під керівництвом Христі Саміленко. Все це справляло надзвичайне святкове враження і давало почуття гордості, що наша імпреза відбувається в Українському Інституті на 5-ій Авеню в Нью Йорку.

Надзвичайним успіхом був смачний буфет і відкритий бар. Гарячі страви були доставлені з українського ресторану, а смачні закуски і солодке печиво були приготовлені членами відділу під вмилім керівництвом Марічки Слупчинської. Барою уміло керував д-р Тарас Одуляк, син нашої членки. Під час імпрези

було розіграно два кошки “Радости”, які подарувала Марта Левицька.

Офіційну програму відкрила голова 113-го Відділу СУА Ірена Стецьків. Вона привітала голову СУА Маріянну Заяць, колишню голову Нью Йоркської Округи Надю Савчук і всіх присутніх змістовним словом. Голова СУА вручила грамоту признання за 25-річну працю 113-го Відділу СУА.

Мистецька частина гали розпочалась музикою і співом Славка і Олі Косів. Вони забавляли присутніх під час цілого вечора гарними мелодіями і співом до танців. Головною точкою вечора був виступ п. Ігоря Чуми з Торонто. Він забавляв публіку своїми гуморесками, жартами і ностальгічними піснями ще з наших молодих літ. Його репертуар жартів можна легко порівняти з професійними комедіантами, яких ми часто бачимо по телевізії. Ігор також окомпанував собі на фортепіано під час співу. Справді надзвичайний талант.

Під кінець імпрези всі члени відділу зробили спільну фотографію для історичного альбому 113-го Відділу СУА. Одну копію альбому Відділ подарував п. Чумі за його прекрасний виступ.

Імпреза була також фінансовим успіхом, спеціально завдяки княжому дару панства д-ра Ярослава і Алли Лешко. З прибутку імпрези відділ подарував 5000 дол. Українському Музею в Нью Йорку.

Оксана Базилевська,
член 113-го Відділу СУА

СВЯТКОВІ ПАКУНКИ ВІД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ОКРУГИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Стоїть голова округи Христина Хомин-Іжак.

Зліва сидять: Віра Савчин, Роксоляна Гіліцінська, Ірена Старчо, Ольга Головецька, Женя Гардецька.

Ось уже понад п'ятнадцять років Філядельфійська Округа Союзу Українок Америки у співпраці з Товариством Сеньйорів приготує і розвозить по домівках старших людей, які уже не в змозі самостійно приготувати собі святкові страви, пакунки з традиційними празниковими стравами на Різдво та на Великдень. В пакунок кладеться все необхідне: на Різдво – це кутя, борщ, узвар, вареники і вушка до борщу, голубці, грибовий сос, калач, пампушки та солодоші; на Великдень – паска, крашанки, ковбаса та шинка, хрін з бурячками, сир, солодоші, – й усе це приготовлене дбайливими руками наших жінок.

Непосвяченій людині навіть важко уявити, як багато надхнення, сил і праці вкладають у цю роботу наші союзьанки: голова округи Христина Хомин-Іжак, Женя Гардецька, Віра Савчин, Роксоляна Гіліцінська, Дарія Федак, теперішній референт суспільної опіки Дана Юдіна, а також інші союзьанки. А ще незмінна помічниця з Товариства Сеньйорів пані Ірена Старчо. Праця над приготуванням та пакуванням вже від років вміло організується нашими референтками суспільної опіки, адже в нас у списках понад 100 імен таких старших осіб. Усі страви жінки готують вдома і розпаковують по

малих контейнерах, щоб пізніше лише розкласти по більших святкових пакунках. Такий спосіб, винайдений нашим творчо вигадливим жіноцтвом, найбільш вдалий і відповідний для нашого швидкоплинного часу. Щоб усе це попакувати і розвезти, на поміч приходять усі вільні напередодні свят союзьанки, а також пани з Товариства Сеньйорів, адже пакунки ще треба розвезти по домівках людей. А ще до праці залучаються наші діти. Мистецька референтка округи Зоряна Сохацька разом з дітьми української школи приготує різдвяні та великодні картки-привітання, які малюють самі діти. Кожна картка намальована дитиною, кожна неповторна.

Ці невігядливі святкові дарунки з нетерпінням і радістю очікують старші люди – навіть ті, чий близькі та родичі можуть приїхати до них на святкові відвідини – і з вдячністю їх приймають, відчуваючи, що про них пам'ятає українська громада, в якій і вони у свій час були достатньо активними. А союзьанкам великою відплатою стають усмішки і слова вдячності цих людей. Веселих Свят!

*Галина Генгало,
пресова референтка округи.*

REPORT ON 2009 ACTIVITIES BRANCH 98, HOLMDEL/MIDDLETOWN, NEW JERSEY

Left to right 1st row: Anna Krawczuk, M. Orysia Jacus, Victoria Mischenko, Olga Tychyj, Jaroslawa Mulyk, Lyubov Zubyk. 2nd row: Yaroslawa Kochman, Irene Krawczuk, Maria Polanskyj, Luba Bilowchtchuk, Halyna Jakubowicz, Elizabeth Barna, Alexandra Hundzy, Oksana Koziak.

The first order of business in 2009 was the election held on February 1. Branch President Victoria Mischenko, Treasurer M. Orysia Jacus, and Secretary Irene Krawczuk were reelected for a second two-year term and Elizabeth Barna was elected to serve as branch vice president. Maria Polanskyj and Anna Krawczuk were elected as social welfare chair and auditing chair, respectively. Luba Bilowchtchuk retained her position as chair of the scholarship committee. We are proud that Luba and four of our members serve on the UNWLA Scholarship/Children Student Sponsorship Program Committee under the leadership of National Scholarship Chair Maria Polanskyj.

With the installation of the officers, the branch began its busy year. Eight meetings, two fundraising events, two articles in *Our Life*, a package to Brazil, visits to the elderly, Christmas cards and a gift basket to the military, as well as our 21st anniversary celebration kept members busy.

Our fundraising activities included a garage sale and what has become an annual event: gift-wrapping at a local *Barnes and Noble* bookstore. Members donated bric-a-brac for the garage sale that was held at the home of Luba Bilowchtchuk. Proceeds from the garage sale enabled us to send a package of clothing, school supplies, and embroidery threads to the Colegio Santa Olga in Brazil. Fittingly, our branch's patroness is St. Olga.

Our social welfare chair, Maria Polanskyj, initiated a plan to visit elderly people who are housebound or in nursing homes. Mrs. Polanskyj, M. Orysia Jacus, and Lyubov Zubyk visited three Ukrainian seniors in local nursing homes, bringing small gifts. One of the nursing home patients they visited had not had any visitors, other than a priest, in nine years.

Another branch-supported effort was recognition of Ukrainian Americans serving in Iraq and Afghanistan. Our members sent Christmas cards to three U.S. soldiers and a small gift basket of food products to another. Our plans are to expand this effort for Easter and Christmas 2010.

The branch continues to provide a subscription of *Our Life* to Soyuz Ukrainok Ukrainy in Kyiv. One member funds a subscription for Soyuz Ukrainok in Lviv; another sends her copy of *Our Life* to Ukraine as well. Two members pay for gift subscriptions to catechists of the Sacred Heart Institute in Prudentopolis, Parana, Brazil.

We thank *Our Life* editor Tamara Stadenychenko for publishing two articles about Branch 98 in *Our Life* in 2009, one summarizing our activities in 2008 and the other reporting on our 21st anniversary celebration held on June 7, 2009. We are also grateful to Roma Hadzewycz, editor-in-chief of *The Ukrainian Weekly*, and Leo Iwaskiw, editor of *America*, for giving us the opportunity to

inform their readers about our anniversary.

The anniversary celebration took place during a festive luncheon held at the Sisterhood Hall of St. Andrew's Memorial Church in South Bound Brook, New Jersey. Branch president Victoria Mischenko introduced the program, and Luba Bilowchtchuk served as mistress of ceremonies. The program included a brief history of our branch, highlights of many of our events, vocal entertainment, a sing-along, a raffle of donated artwork, a Chinese auction, and a delicious lunch with many desserts.

Branch 98 held its Christmas party on December 6, 2009 at the home of its treasurer, Mrs. Orysia Jacus. Among our guests was Jaroslawa

Mulyk, vice president of the New Jersey Regional Council. This festive event capped a busy year of activities for the branch.

Branch 98 is a small branch; we have no parish affiliation, but we do have a dedicated and hard-working membership—women who have fulfilled our branch obligations to the UNWLA over the past 21 years. In 2009, we happily welcomed two new members: Yaroslawa Kochman and Lyubov Zubyk. Both have proved to be a great asset to our branch. All fourteen branch members plan to continue our efforts to support the goals of the UNWLA in 2010.

Irene Krawczuk,
Branch 98 Secretary

DETROIT RINGS IN 2010

Natalia Lypeckyj-Tarnavsky, president of newly formed Detroit Branch 132, enjoying the sing-a-long with husband Orest and children Romko and Chrystynka.

On Saturday, January 16, 2010, following the first monthly meeting of the New Year, Detroit's Regional Council held its annual Koliada sing-along. For many Soyuzianky this tradition completes the holiday season, giving UNWLA members and their families a chance to relax, have fun, and sing. All those attending were given a songbook to follow. Christine Lypeckyj (Br. 96) and Ruslana Pronko (Br. 129) led the singing,

accompanied by Olya Solovey (Br. 58) on piano. With a full domivka of ladies representing all 11 Detroit area branches, the unforgettable Ukrainian melodies rang out loud and clear.

As Mistress of Ceremonies, Ruslana Pronko offered wonderful Yuletide greetings between songs, and branch presidents extended good wishes from their members. Tanya Bedrus (Br. 76) entertained by singing a cappella, while Vera Andrushkiw (Br. 96) recounted the interesting history of the New Year's carol *Schedryk*, the tale of a swallow flying into a household to announce an abundant year ahead. Vera explained that composer Mykola Leontowych had arranged *Schedryk* in 1916 while at Kyiv University, and that the Ukrainian National Chorus performed the song at Carnegie Hall in October 1921, under the direction of Oleksander Koshetz. The tale took a curious turn in 1936, when Peter Wilhousky of NBC Radio copyrighted new lyrics to the unmistakable melody, and it became known in this country as *Carol of the Bells*. Today, different renditions of the song have been popularized by Mannheim Steamroller, Barry Manilow, the Trans Siberian Orchestra, the Mormon Tabernacle Choir, and even the Muppets.

Elizabeth Kuczer, English Press Chair
and member of Detroit Branch 115.

Пише

ПИСАНКУ

Ксеня

Ой, пише, пише
писанку Ксеня;
воском розписані
писанка й жменя.

“Олень” рогатий
ліг під смерічку,
а “коник” вистрибнув
Ксені на щічку.

У “крутороги”
“зірка” упала,
Ой, що ж це Ксеня нам
тут розписала!

Скаржиться Ксеня
Галочці ляльці,
що в “безконечник” їй
вплутались пальці.

От для тебе
маленьке
яєчко,
розмалюй
його!

вірш і рисунок - Ніни Мудрик-Мриц, Наше Життя, травень, 1973

Did you know that the designs on a pysanka have ancient symbolic meanings? There are many more symbols than shown here. (In some regions of Ukraine there even may be different meanings assigned to them). Look with "new eyes" at a pysanka - next time read the message!

	олень є символ багатства, перемоги a deer represents prosperity, victory		ріжки є символ перемоги horns represent triumph
	зірка є символ успіху a star signifies success		павук є символ щастя a spider symbolizes luck
	пташка є символ весни a bird signifies spring		квітка є символ краси a flower signifies beauty
	пшениця є символ урожаю wheat represents good harvest		дерево є символ молодості a tree signifies youthfulness
	крутороги є символ завзяття ram's horns signify perseverance		коник є символ багатства a horse signifies wealth, speed
	безконечник є символ вічності a wavy line (meander) means infinity		сітка/решето є символ знання a net signifies knowledge

Colors used on a pysanka are believed to have magical powers. As with the symbols, the colors too may have different interpretations assigned to them in different regions in Ukraine.

ЖОВТА
YELLOW

барва мудрости, врожаю-жнивви, гостинности, лагідности
speaks of wisdom, the harvest, hospitality, benevolence

ЧЕРВОНА - RED

фарба радості, духовного відродження, дії, вогню, милосердя
signifies, joy, spiritual awakening, action, fire, charity

ПОМАРАНЧЕВИЙ
ORANGE

кольор сили, витривалости, прагнення до мети
is symbolic of strength, endurance, worthy ambition

СИНИЙ - BLUE

вживається рідко, провіщає здоров'я
is used sparingly, signifies health, skies, life-giving air

ЗЕЛЕНА
GREEN

барва провіщає весну, виявляє надію
symbolizes spring, breaking of shackles, color of hopefulness

БІЛИЙ
WHITE

кольор виявляє чистоту, невинність
symbolizes purity, innocence, and birth

ЧОРНА
BLACK

фарба вічності, а часами виявляє страх, незнання
represents the absolute - eternity, at times fear, ignorance

БРОНЗОВЕ
BROWN

відображає "богиню природи"
is symbolic of the mother earth (mother goddess), her bountiful gifts

ФІОЛЕТОВА
PURPLE

вказує на довір'я, віру, терпеливість/наполегливість
speaks of trust, faith, patience

Source: *PYSANKA: Icon of the Universe*. M. Tkachuk, M. Kishchuk, A. Nicholaichuk, Published by UKRAINIAN MUSEUM, Saskatoon, Sask. Canada, 1977. Children's pages created by Christine R. Shwed, UNWLA Education Committee Chair.

Viva Vinegar

(contributed by Tania Blanco)

- ❖ **Air freshener.** If you have a room that really reeks of smoke or paint fumes or other strange odors, put out a bowl or two of vinegar and just let it sit. Or pour some vinegar into a spray bottle and spritz it in the air a few times to kill general odors. Dramatic improvement in a few hours.
- ❖ **Fabric softener.** Add half a cup of white vinegar to your laundry load. Chemical free and cheaper than commercial fabric softener.
- ❖ **Microwave muck.** Put a cup of vinegar in the microwave, then run the microwave on high for three minutes. Let vinegar sit for half an hour, remove the cup, and wipe down with a sponge.
- ❖ **Rusty scissors, rusty tools.** Soak in vinegar overnight, then clean off residue with a brush.

Kitchen Kaleidoscope

(contributed by Dora Horbachevsky)

- ❖ Store your opened chunks of cheese in aluminum foil. It will stay fresh much longer and not mold.
- ❖ Peppers with 3 bumps on the bottom are sweeter and better for eating. Peppers with 4 bumps on the bottom are firmer and better for cooking.
- ❖ Add a teaspoon of water when frying ground beef. It will help pull the grease away from the meat while cooking.
- ❖ To really make scrambled eggs or omelets rich add a couple of spoonfuls of sour cream, cream cheese, or heavy cream in and then beat them up.
- ❖ Add garlic immediately to a recipe if you want a light taste of garlic and at the end of the recipe if you want a stronger taste of garlic.

An Old Farmer's Advice

Letting the cat out of the bag is a whole lot easier than putting it back in.

If you get to thinking you're a person of some influence,
try ordering somebody else's dog around.

Your fences need to be horse-high, pig-tight, and bull-strong.

When you wallow with pigs, expect to get dirty.

Always drink upstream from the herd.

MASHA ARCHER

'maria muchin'

extraordinary jewelry

Trunk Show Schedule
Meet the Artist in Atlanta!

Atlanta
Phipps Plaza
April 8 ~ 11
Thu ~ Sun
3440 Peachtree Rd NE
Atlanta, GA
404-261-7234

Richmond
Stony Point Fashion Park
April 15 ~ 18
Thu ~ Sun
9214 Stony Point Pkwy
Richmond, VA
804-320-6960

Chicago
April 21 ~ 22
Wed Thu
700 No Michigan Ave
Chicago, IL
312.944.6500

Tulsa
April 22 ~ 24
Thu Fri Sat
1780 Utica Square
Tulsa, OK
918-744-0200

Portland Apr 22~24, New York City May 7~9

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович
Дарія Дроздовська
Надія Цвях
Рома Шуган
Віра Кушнір
Ірена Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик
Христина Швед
Зоряна Гафткович
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Орися Трешньовська
Роксоляна Яримович

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- екологія і здоров'я
- вільних членок

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька
Христина Хомин-Іжак
Ярослава Геруляк
Зінна Джус-ДеБол і
Діді Бутенко
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Мішталь
Марія Кейд
Уляна Глинська
Орися Зінич

- Дітроїт
- Філядельфія
- Нью Йорк
- Північний Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкова віддалених відділів
- діюча зв'язкова віддалених від.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Татяна Рішко
Галина Келлер

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадниченко — головний редактор журналу "Наше Життя"

Лідія Слїж — україномовний редактор

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Адміністратор бюро — **Ольга Стасюк**

Години праці: вівторок, середа, четвер, 11:00 – 7:00

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**Взори до вишивання з громади Брідок. Надіслала Орися Зінч.
Patterns for embroidery from Bridok. Contributed by Orysia Zinycz.**